UKRAINIAN NEWS
The only Ukrainian Weekly West of Winnipeg
10967 - 97th Street
Edmonton 17, Alta, Canada
Phone: 422 - 5708
RETURN REQUESTED
Річна передплата в Канаді — $5.00
Окреме число: 15 центів

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

2
БЕРЕЗЕНЬ 1972
Число No 9
Тижневик „УВісті" виходить щочетверга в Едмонтоні
РІК XLIV VOL. XLIV
MARCH 2, 1972

СССР КУПУЄ КАНАДСЬКУ ПШЕНИЦЮ

Федеральний міністер справедливости Отто Ланг, який заступає перед парляментом Канадську збіжеву раду подав до відома, що СССР закупив у Канаді 130 мільйонів бушлів пшениці, вартості 330 мільйонів долярів. З доставою цього збіжжя Канада доставить в цілому до СССР понад один мільярд бушлів збіжжя, бо СССР передше закупив у Канаді 850 мільйонів бушлів збіжжя.

Достава тепер проданого збіжжя розпічнеться в липні ц.р. й буде продовжуватися в 1973 р. Окрім того СССР застеріг собі можливість закупити дальших 55 мільйонів збіжжя або муки в Канаді.

Фахівці від вирощування збіжжя пояснюють, що в СССР були цього року великі морози, а мало снігу й мабуть зимове збіжжя в СССР вимерзло. Тому СССР примушений купувати збіжжя закордоном.

Архиєпископ Величковський у Римі

Американська пресова агенція „Ассошієйтед Пресс" подала, на основі певних джерел з Ватикану, що звільнений недавно ВПреосвященний Архиєпископ Василь Величковський прибув до Риму і є гостем Верховного Архиєпископа Кардинала Йосифа (Сліпого). Після звільнення ВПреосвящ. Василій перебував деякийсь час у своєї сестри в Загребі, Югославії, де лікувався. Та сама агенція подала, що теперішний Верховний Архиєпископ рукоположив о. Величковського на єпископа в 1963 р. або в Москві, або в трудовому таборі на Сибірі. Архиєпископ прибув до Риму на советський паспорт, але невідомо, чи вернеться до СССР, чи залишиться в Европі.

Українська демонстрація в Лондоні

В неділю, 30 січня українці в Англії, влаштували перед будинком советської амбасади в Лондоні демонстрації проти невинно засуджених діячів української культури в СССР. В часі демонстрації дійшло до сутички між демонстрантами й поліцією, бо демонстранти хотіли дістатись до будинку амбасади.

Советського шпигуна звільнили з праці в ОН

В половині місяця лютого американська поліція арештувала советського перекладача в ОН В. Маркелова за те, що він старався дістати від одного американського інженера технічні подробиці про американський реактивний літак „Ф-14 А", зокрема про його радаровий виряд. Суд в Ню Йорку домагається кавції пів мільйона долярів за звільнення Маркелова з тюрми до судової розправи. Покищо советська амбасада цієї кавції не склала.

Маркелова звільнили з праці в ОН, де він, як перекладач, заробляв 18,600 дол. річно. Він жив з дружиною та 10-річною дочкою в готелі, де платив за помешкання 300.00 дол. місячно.

В часі поліційного переслухання виявилось, що Маркелов відбув 10-річні технічні студії в Москві, а відтак працював у дослідному інституті в Москві над новими технічними винаходами. Після того він відбув вишкіл на перекладача й, на поручення советської делегації, його прийнято на становище перекладача в ОН.

Советський сателіт вернувся на землю

СССР вислав на Місяць свого чергового автоматичного сателіта „Луна-20", якого завданням було, як подає советська пресова агенція ТАСС перевести деякі поміри на Місяці при помочі автоматичних інструментів та привезти прбки мінералів з Місяця. Пресова агенція ТАСС повідомила, що сателіт „Луна-20" вернувся з Місяця „виконавши всі етапи складного експерименту" та привіз зразки мінералів із гористої околиці Місяця.

Уряд дає 91 мільйонів на високі школи

Албертський уряд проголосив, що цього року виплатить 91.1 мільйонів долярів на албертські університети на 11 мільйонів долярів на албертські каледжі. Комісія для справ університетів домагалася 94.9 мільйонів долярів, а комісія для каледжів 11.9 мільйонів. Уряд виплатив менше, як домагалися комісії, бо не має грошей.

Сніги й завії

Сніги й сніжні завії навістили Східну та Західну Канаду. Наслідком сніговій здержано всякий рух на дорогах. Багато телефонічних та електричних проводів було перервано. До того в Монреалі міські працівники, що відгортають сніг, страйкували й не було кому прочистити шляхів у місті, через що в місті задержався всякий рух. Школи були нечинні, багато працівників урядів, крамниць та фабрик не могли дістатися до праці.

В містечку Ревелсток в Британській Колюмбії впало цього року 271 цалів снігу. Найбільше занотовані досі сніжні опади в Ревелсток були в 1970-71 р. й досягли 262.7 цалів.

• **Китайці розмовляють між собою 50 важнішими говорами та понад 1,000 різними діялектами.**

Історична подорож Ніксона до Китаю

ХОЧУТЬ „БУДУВАТИ СВІТОВИЙ МИР І СПРАВЕДЛИВІСТЬ"

Президент ЗДА Р. Ніксон врешті відбув свої восьмиденні відвідини комуністичного Китаю, що певно ввійдуть у історію людства як одна з важливіших подій наших часів.

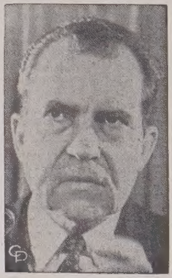

През. ЗДА Р. НІКСОН

У висліді кількаденних переговорів през. Ніксона з китайськими політичними керівниками — Мао Цзедуном та прем'єром Чов Ен лаєм видано спільний пресовий комунікат, який вкоротці передає становище обох держав до різних справ, що їх обговорювано в часі побуту президента в Китаю. Обі держави приобіцяли працювати для вдержання миру в світі та не намагатися захопити політичну перевагу в Азії, підписуванням союзів з азійськими державами. Щодо поодиноких питань, то становище обох держав таке:

Тайвань-Формоза

ЗДА не обстоюють твердження, що Тайвань не є частиною китайської території, але є проти того, щоб Китай зайняв Тайвань силою. Справу Тайвані повинні поладнати китайці самі між собою. В міру відпруження між Китаєм і Тайвань ЗДА заберуть з Тайвань свою військову залогу. Китай настоює на тому, що справа спору між китайським урядом та урядом Тайвані є внутрішною китайською справою. З другого боку президент Ніксон сказав, що договір про взаємну допомогу під час нападу на ЗДА чи Тайвань обов'язує й далі.

В'єтнам

В цій справі обі держави не договорилися до нічого. През. Ніксон обстоював пропозицію ЗДА, щоб у Південному В'єтнамі перевести свобідні вибори, але передтим уступить теперішний президент Нгуєн Ван Ті, а ЗДА заберуть із В'єтнаму свої війська. Китайці піддержували становище Північного В'єтнаму. За неофіційними вістками, през. Ніксон мав перед від'їздом розмову з політичними керівниками Північного В'єтнаму.

Японія

През. Ніксон підтвердив тісні приязні зв'язки ЗДА з Японією, яка турбувалась вислідом американсько-китайських переговорів. Китайці виявили страх перед „відновленням та ростом японського імперіялізму".

Корея

ЗДА заявили, що вони й далі піддержуватимуть південну Корею, а китайці заявилися за мирним об'єднанням Кореї та усунення з Кореї військової місії ОН.

Індія-Пакистан

Обі держави погодилися щодо того, що Індія й Пакистан повинні відтягнути свої війська з кордонів між Пакистаном та новою державою Банґлядеш і закінчити воєнні дії.

Інші справи

ЗДА та Китай вирішили працювати над встановленням нормальних дипломатичних відносин між обома країнами й през. Ніксон приобіцяв вислати до Пекіну вищого урядника міністерства закордонних справ, який там перебував би деякий час для ладнання актуальних справ.

Дорадник президента д-р А. Кіссінджер заповів, що дальші переговори між ЗДА та Китаєм будуть відбуватися в якійсь невтральній державі, де є представництва обох держав. Дехто висував думку, що для таких переговорів була б дуже догідною Канада, але міністер закордонних справ Канади М. Шарп пропонував Ню Йорк, де є китайське представництво в ОН й де ЗДА мають теж своїх представників.

Президент Ніксон на кінцевому бенкеті підкреслив, що в комунікаті сказано в чому керманичі обох держав довогорилися, а в чому ні. „Але — сказав президент — не є важним, до чого ми договорилися, але що ми будемо робити в тих роках, що є перед нами'.

Прийняття приязне, але без захоплення мас

Підготовлювані протягом кількох місяців відвідини президента Р. Ніксона в Китаї відбулися з усіми признаками приязні, але без демонстрацій китайського населення. М.ін. ніхто з китайських політичних керівників не вітав Ніксона на летовищі, не було теж на вулицях китайців, які вітали би американського президента в дорозі з летовища до урядового дому для чужоземних гостей. Щойно під час виїзду Ніксона з Китаю прощало його кілька тисяч китайців на вулицях, а прем'єр Чов Ен-ляй приїхав на летовище в Шанґаю попращати президента та його товаришів подорожі.

На вулицях міст, що їх відвідував Ніксон поусувано протиамериканські афіші й заступлено їх іншими („За єдність народів усього світу").

З президентом Ніксоном побували в Китаї його дружина, його політичний дорадник Г. Кіссінджер, державний секретар В. Роджерс, асистент президента Г. Галреман та 10 вищих урядників з різних міністерств. Американську пресу репрезентували 24 журналісти, що заступали 119 щоденних газет. 47 редакторів та технічних працівників передавали вістки через радіо та телевізію. Телевізійні передачі відбувалися при допомозі сателіта й з них користало понад 600 мільйонів людей, тобто більше, як ті, що оглядали на телевізії висадку американських астронавтів на Місяці.

В часі своїх відвідин в Китаю Ніксон побував у столиці Китаю Пекіні, що має понад 7 мільйонів населення, в торговельному осередкові Шанґаю (10 мільйонів населення) та в китайському курорті Анґджов, де залюбки відпочивають китайські комуністичні достойники.

В честь президента Ніксона китайський уряд влаштував великий бенкет у Великій залі народу в Пекіні, а відтак у тій самій залі Ніксон гостив китайських достойників. На це прийняття американці привезли своє шампанське вино.

Ніксон оглянув у товаристві своєї дружини та американської делегації т. зв. китайський мур та історичні гробниці династії Мінґ, т.зв. заборонене місто, тобто ту частину Пекіну, де колись жили китайські імператори та святині й пагоди в курортній місцевості Анґджов.

Світ прийняв назагал поїздку Ніксона прихильно, як таку, що причиниться до збереження миру в світі. Але майже всі коментатори підозрівають, що в Китаї була розмова про більше справ, як їх подано в офіційному комунікаті.

356 ВАТИКАНСЬКИХ РАДІОПЕРЕДАЧ В УКРАЇНУ

Український відділ Ватиканського радія передав у минулому році 356 радіопередач в Україну, надаючи щоденно релігійно-інформаційні матеріяли. Найбільша частина радіопередач була присвячена на виклади християнської віри, катихизм та на лекції „З літопису християнської України", разом 85 авдицій. Окрім того передавано коментарі до поточних подій релігійного життя, інтерв'ю з визначними особистостями, передачі з нагоди різних свят, пояснення Євангелії від Матея, а також Служби Божі, які служили: оо. Салезіяни та оо. Василіяни, а співали хори: Сестер Служебниць, Малої Семінарії св. Йосафата і Сестер Василіянок. З проповідями в радіо виступали: Верховний Архиєпископ Кардинал Йосиф, Архиєпископ Кир Іван (Бучко), Апостольський Візитатор Кир Андрій Сапеляк, о. шамб. М. Марусин, теперішний Апостольський Візитатор для українців-католиків у Західній Европі, о. д-р І. Музичка та інші. В цілому передала Ватиканська радіовисильня 52 проповіді.

Арешти в Україні

ЗВ'ЯЗУЮТЬ З УКРАЇНЦЕМ З БЕЛЬГІЇ

Про арешти українських інтелектуалістів подали вістки й советські українські газети, які досі про того роду арешти мовчали. Вістку про арешти подала „Радянська Україна", „Молодь України", „Робітнича газета" та советські українські радіовисильні.

Газети подали, що „до кримінальної відповідальності притягнені І. О. Світличний, В. М. Чорновол, Є. О. Сверстюк та інші „за проведення ворожої соціялістичному ладові діяльності в зв'язку з справою Добоша".

Про давніше арештованого советською поліцією молодого українця з Бельгії Я. Добоша газети написали, що „попереднім слідством встановлено, що Я. Добош прибув до СССР для виконання злочинного завдання зарубіжного антирадянського центру ОУН-бандерівців, що перебувають на утриманні імперіялістичних розвідслужб і використовується ними в проведенні підривної діяльности проти СССР".

Це мабуть відповідь советської поліції на протести та демонстрації українських спільнот у вільному світі проти арештування понад 100 українських інтелектуалістів. Якось важко припустити, щоб молодий 19-річний студент Я. Добош, який приїхав на кількаденну відпустку до своєї родини, міг розвинути таку широку „антирадянську діяльність" та втягнути до неї аж таке велике число українських інтелектуалістів.

У Львові суд над бандитами

16 вересня 1971 р. чотирьох молодих людей напало на щадничу касу у Львові й поранили двох працівниць. Напасників відтак зловлено й львівський суд засудив провідника групи С. Юлина до розстрілу, його трьох помічників на 8-10 років „виховно-трудових таборів", а деяких підсудних, що допомагали підготовити напад засуджено умовно, тобто припинено виконання присуду. Як виходить зі звіту советської газети „Молодь України", у Львові можна купити револьвер за 30 рублів.

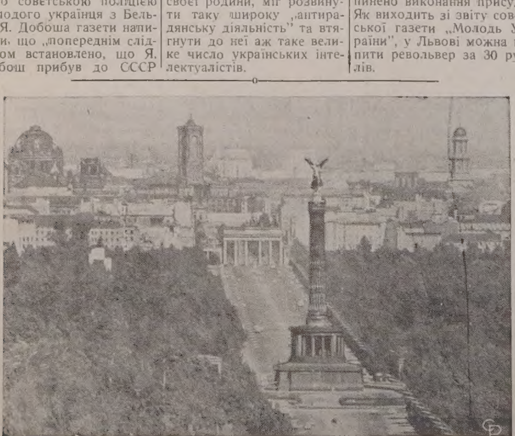

Представники чотирьох великодержав: ЗДА, Англії, Франції та СССР врешті договорилися в справі дозволів мешканцям західного Берліну відвідувати східний Берлін. На світлині: колона побіди, за нею Бранденбурська брама, а відтак східний Берлін, куди мешканцям західного Берліну донедавна годі було дістатися.

Короткі вісти

• **Канадські фармери** засіють цього року соняшником прибл. 335,000 акрів, на 125,000 акрів більше, як минулого року, бо попит на соняшник зростає. Найбільше соняшнику сіють у Манітобі.

• **В Україні** поліція арештує тепер масово євангеликів. Найбільше євангеликів арештовано в Києві, Рівному, Львові та Дніпропетровську.

• **Хоч через Чернівці** тече ріка Прут, в Чернівцях замало води до пиття. Щоб тому зарадити, цього року збудують водопроводи на просторі бл. 30 миль до Дністра, звідки братимуть воду для Чернівець.

• **Американські** часописи критикують американську пошту за погану обслугу. Лист з Бофало до Ню Йорку йде довше, ніж з Европи до ЗДА.

• **В ЗДА тепер** користає із допомог суспільної опіки 14 мільйонів 400 тисяч осіб, що їм уряд виплачує місячно півтора мільярда долярів допомоги.

• **Европейські та японські** фабриканти виготовляють плян автомобіля, що буде коштувати не більше 400.00 дол. Після їзди продовж одного року автомобіль можна буде викинути на смітник.

• **В західній Вірджінії,** ЗДА прорвалася водна гребля й у воді згинуло 67 осіб, 250 осіб не можна віднайти, а 4,000 опинилося без даху над головою.

• **Ізраїльські бойові літаки** бомбили табори палестинських терористів на території Ливану. Ливанських сел ізраїльські летуни не заторкали.

• **Північні в'єтнамці** дозволяють висилати американським полоненим у Північному В'єтнамі пачки вагою 6.6 фунта. Якщо пачка важить більше, пачку завертають до ЗДА.

• **В Західній Німеччині** є 1.3 мільйони господарств. Більшість з них величиною нижче 24 акри. На господарствах працюють звичайно члени родини, в тому 54% жінок.

• **В югославській** пристані Ріска, наслідком сильного вітру, затонув 26 січня корабель „Майсан". Залогу врятували інші судна, що були тоді в пристані.

• **З Чехословаччини** викинули американського туриста М. МекКі, який мав „збирати інформації військового, політичного та економічного характеру".

• **Жидівська терористична** організація підклала бомбу в бюрі американського імпресарія С. Юрока, який спроваджує різні советські мистецькі ансамблі до ЗДА та Канади. Сам Юрок та ще 12 осіб поранені, а одна секретарка згинула. Юрок є жидівського походження.

• **Китай має тепер** 3-мільйонову армію, але всі китайські вояки, то добровольці, що відбувають трирічну військову службу охочо. З добровольців приймають до війська всего 10%, інших відкидають з уваги на невідповідний фізичний стан.

• **В 1971 р.** в Північній Америці фармери зібрали 60 мільйонів бушлів льону. Тому що запотребування на льон маліє, цього року фармери в Північній Америці засіють тільки льону, що зберуть прибл. 35 мільйонів бушлів.

РІЧНА ПЕРЕДПЛАТА „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ" — 6.00 ДОЛ.

Підвишка цін на папір та друкарське приладдя, а передусім підвишка заробітної платні для технічних друкарських працівників змушує наше видавництво піднести передплату за наш часопис. Другі українські часописи в Канаді вчинили то вже давніше. Ми старалися, доки могли, вдержувати давню передплату. Одначе непомірний зріст коштів видавання газети змушує й нас підвищити передплату.

Від 1 квітня ц.р. річна передплата „Українських Вістей" в Канаді 6.00 дол. поза Канадою 7.00 дол. Поодиноке число в продажу коштує 20 центів.

Сподіваємося, що наші Шановні Передплатники й Читачі зрозуміють наше становище й необхідність підвишки передплати.

ВИДАВНИЦТВО „УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ"

Українські Похоронні Заведення в Алберті

В годині смутку по втраті дорогої особи в родині, приятеля чи знайомого, звертайтесь за сумлінною і ввічливою обслугою в похороненню, бальзамованню і в закупленню домовини та нагробних хрестів до

Park Memorial Funeral Directors

9709 - 111 Ave., Phones: 422-2331 & 424-1633, Edmonton

Відділи в таких містах Алберти:
Vegreville, Phone 2011 — Lamont, Phone 53 — Smoky Lake
Myrnam — Vilna — Mayerthorpe — Wildwood

В. М. СМОЛИК, управитель

THIBODEAU HEARING AID CENTRE (1968) Ltd.
AUDIOTONE
John ROBERTS
10055 Jasper Ave., Edmonton
Ph.: 424-5975 Res. 484-2562

One HOUR "MARTINIZING."
THE MOST IN DRY CLEANING
НАЙКРАЩЕ МІСЦЕ ДЛЯ ЧИЩЕННЯ ОДЯГУ
7931 - 104 Street
Edmonton Tel. 433-5577

KNIGHTS OF COLUMBUS

$20,000 Cash Bingo

Major Prize $10,000

1 GAME - $2,000 -- 8 GAMES - $1,000

PLUS VALUABLE CONSOLATION PRIZES

EDMONTON GARDENS

WED., MAR. 1, 1972

Commencing at 8:00 p.m. Admission: $5.00

Reserved Seats

Box Office McCauley Plaza — All Woodwards Stores
Mikes — Hub Cigar — Beverly Pharmacy

Killarney Drugs, 97 St. & 129 Ave.	**Corona Fruit Store** Vegreville	**Blake's Store,** Holden
Danny's Service Station, 108A Ave. & 97 St.	**Ed's News,** Fort Saskatchewan	**Mike's Barber Shop,** Lamont
Ukrainian News Publishers Ltd., 10967 - 97 St.	**St. Albert Drugs,** St. Albert	**Co-op Store,** Abee
Premier Cycle & Sport Shop, Sherwood Park	**Central Motors,** Smoky Lake	**Camrose News & Gift Shop,** Camrose
Ole's Pipe Shop, Jasper Place	**Mike's Ba Service,** Calmar	**Johnnys Confectionary,** Westlock
Westmount Jewellers, Westmount Shoppers' Park	**A. Kotyshyn,** Two Hills	**Pete's Groceteria,** Waskatenau

Proceeds in Aid of K. of C. Minor Hockey

ДЕНТИСТИЧНІ ЛЯБОРАТРІЇ

Wasson Denture Clinic
10154 - 103 Street
Phone 422-4718
Certified Dental Mechanic

Burton Denture Clinic
Certified Dental Mechanics
10279 - 101 St., Edmonton
Ph. 422-3235

ДЕНТИСТИ

Тел. офісу: 422-2411
дому: 488-2350
Dr. B. N. SHLAIN
ДЕНТИСТ
428 Tegler Building
Edmonton, Alta.

Д-р А. С. НАЙ
ДЕНТИСТ
520 Tegler Bldg.
Edmonton, Alberta.
Office Phone: 422-8553

ОКУЛІСТИ — ОПТОМЕТРИСТИ

Д-р Левко Г. Фарина
окуліст-оптометрист
522 Tegler Building
Edmonton, Alta.
Телефон: 422-8631
Екзамінує очі — — Припасовує окуляри

Д-р ПЕТРО СТАРКО
Д-р Йосиф СТАРКО
Д-р ІЛЛЯ СТАРКО
ОКУЛІСТИ
230 Tegler Bldg., Edmonton
Phone: 422-1248

Dr. J. D. Tchir
ОКУЛІСТ
401 Теглер Блдг.
101 Стріт і 102 Авеню
Едмонтон
Тел.: 422-2856
В Форт Саскачеван кожної середи.
Тел.: 543-3464

УКРАЇНСЬКА КРЕДИТІВКА В ЕДМОНТОНІ ЗРОСТАЄ

При кінці 1970 р. три українські кредитівки об'єднались в одну українську кредитівку, яка стала прикладом до наслідування українським кредитівкам усіх більших скупчень українських поселенців Канади, як ось у Вінніпегу, Торонті, Монреалі тощо. Правда українські кредитівки в Вінніпегу, Торонті, Монреалі, чи в Ню Йорку, Дітройті, Чікаго, Філядельфії можуть теж імпонувати українцям Едмонтону. Чим? Своєю поголовною організованістю і найтіснішою співпрацею. Українські бо кредитівки всіх більших скупчень українських поселенців об'єднюють у своїх лавах уже тисячі членів. Нині нема вже українця у згаданих містах, який не був би членом української кредитівки, в якій не складав би всіх своїх ощадностей. Тому українські кредитівки — це сильні багато мільйонові фінансові установи, що обслуговують своїх членів, себто українську спільноту банковою системою. Вони могли придбати собі вже власні доми, в яких розбудували, на зразок банків, та вивінували на модерній лад свої бюра й обслуговують своїх членів кожного дня відкривши для них чекові конта.

Ба що більше. Українські кредитівки в усіх більших скупченнях українських поселенців зуміли зацікавити та втягнути в зорганізовані ряди своїх членів українську молодь, головно учнів середніх шкіл та студентів університетів. Словом здійснюють щодня гасло „свій до свого" по обслугу на найдогідніших умовинах, якщо йде про фінансовий бік діяльности. Члени українських кредитівок та їхні діти переконались бо, що можуть дістати різнородні позички: на купно чи поправки хат, на закупно всього хатнього влаштування (меблів, холодільників тощо), на купно авт, на розбудову варстатів праці: крамниць, підприємств, влаштування бюр, на поїздки підчас вакацій, на оплату студій в університетах чи каледжах і що найважливіше: відсотки від усіх цих позичок нижчі ніж в інших фінансових установах.

А як з єдиною українською кредитівкою в Едмонтоні? Всі її члени повинні прийти масово на загальні збори, що відбудуться в четвер, 2 березня ц.р. о год. 8-ій вечора в Українському Народному Домі, 9620 - 109 Аве. Із звітів управи довідаються про ріст і розвій української кредитівки, про те, що її фінансові обороти сягають майже понад мільйон долярів, число членів хіба вже перескочило тисячу, як і теж про пляни розбудови спільної нашої фінансової установи в найближчій майбутності. Отже хай кожний член прийде на ці важливі загальні збори.

М. Х.

ЛІКАРІ — ЕДМОНТОН

Д-р І. Смульський
Лікар і хірург
303 Professional Bldg.
10830 Jasper Ave
Phone Office: 424-1814
for appointment

Д-р М. Снігурович
Лікар і оператор
3829 118 Ave.,
Едмонтон, Алберта
Phone Office. 479-5318
Res.: 479-4443

Д-р В. А. Шандро
Оператор, спеціяліст нирковиз недуг та залози (Простейт гленд), що регулює моч
Член Королівської Комісії Хірургів
Тел. офісу: 488-9797
дому: 439-2408
116 St. & 100 Ave.,
214 Le Marchand Bldg.,
EDMONTON, Alta.

Д-р Г. Стефанин
F.R.C.P.(C)
Лікар - спеціяліст внутрішньої медицини і кормової системи.
215 ACADEMY PLACE
11520 - 100 Ave.
EDMONTON 14, Alberta
Phone Office: 482-4744
Res.: 484-3821

Д-р Н. Д. Голубіцький
PHYSICIAN & SURGEON
603 TEGLER BLDG.
Phone: 422-4543
Res.: Ph.: 452-2907

Дрібні оголошення

● **ТРЕБА ПИЛЬНОЇ** доглядачки до дітей. Запевнене мешкання, харч та платня. Бабусі мають першенство. Телефон: 465-5076.

—o—

● Старокрайові ковдри з нашої або доставленої вовни чи пуху робимо на замовлення. Ціни приступні. Говоримо по українськи.

WOOL CARDING
9618 - 111 Ave., Edmonton
Tel.: 479-2289

—o—

Aaron Denture Clinic Ltd.
Затверджений дентистичний механік
Полудневий Едмонтон
10816A - 82 Аве.
Bus. 432-7035 Res. 434-0493

Lou Nedelec
Hearing Aid Audiotician
14 years experience
Hearing Aid Department
Third Floor
the Bay Telephone 424-0121 Ext. 328

S A V E $ $ $ $
JASPER AUTO PARTS
Edmonton
SAVE UP TO 50%
Guaranteet Parts for ALL CARS & TRUCKS
PHONE: 599-6621
Mailing Address:
Box 262, St. Albert, Alta

T R O U B L E S ?
Specialist
Automatic, Standard, Truck and Rear Ends.
Guaranteed — Lowest Prices
CLIFFS TRANSMISSION LTD.
10635 - 95 St. Edmonton
Phone 424-4401

R O C K E T T
AUTO BODY SHOP LTD.
Baked-On Paint — Welding
Customizing
Wm. PENTYLIUK
424-0702 10426 - 95 Street
Edmonton, Alberta

КРАВАТКИ „ПО ПЛАНУ"

Советське міністерство для виробництва одежі видало доручення, що чоловічі краватки повинні бути значно ширші, щоб бути достосовані до чоловічої моди у світі. Згідно з дорученням міністерства 40% краваток, виготовлених цього року, повинні вже бути ширші. Одначе міністерство, що завідує виробництвом матеріялів, не видало фабрикам краваток більше матеріялу, лишень таку саму кількість, якої треба для виробництва вузьких краваток. Тепер фабрики краваток мають клопіт, як виконати план виробництва краваток, щоб виготовити призначену кількість краваток, в тому 40% майже подвійної ширини, із матеріялу, що був предбачений на вузькі краватки. Нема то, як державне планування . . .

У теперішній в'єтнамській війні згинуло досі 46000 американських вояків, 305,-000 вояків було поранених, а уряд ЗДА виплатив на ту війну 125 мільярдів долярів.

Gulf
CARS & TRUCKS REPAIRED. Motor Tune-Up.
SALE OF TOP GRADE OIL, GAS, TIRES AND ACCESSORIES.
Artic Service Station Ltd.
12608 Fort Road, Edmonton, Alta Ph.: 476-2212
Owner & manager: Merian STRASHOK

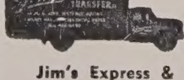

МІСЦЕВІ Й ЗАМІСЦЕВІ ПЕРЕВОЗИ
Перевози за контрактом — комерційні ціни
Jim's Express & Transfer Ltd
Phone: 422-6669

JACK STRONG PHARMACY
& CAMERA SHOP
10402 - 82 Ave. — Edmonton, Alta — Ph.: 439-2844
Відкрита щодня від год. 9-ої ранку до год. 9:30 ночі
В неділі і свята від год. 11-ої ранку до год. 9-ої ночі

КУПУЄМО ЗУЖИТІ СТАЛЕВІ ЧАСТИНИ ТА МЕТАЛЕВІ ВІДЛИВИ
Maurice Shugarman
CANADIAN CONSOLIDATED SALVAGE
Yard Office: 9636 - 105 Ave., P.O. Box 156, EDMONTON

КВІТИ

Academy Flowers & Gifts
10752 - 124th Street Phone 452-3388
„СВІЖИ КВІТИ НА ВСЯКІ ТОРЖЕСТВА"
(На весілля та на похорони)
Іван і Стелла Козак

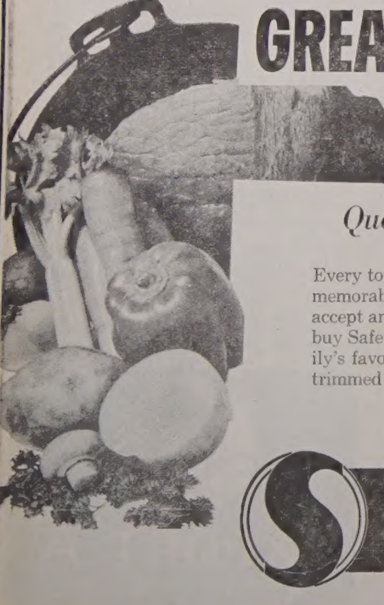

GREAT MEALS START WITH SAFEWAY MEATS !

Quality always comes first at Safeway!

Every top chef knows he must start with fine meat to make a truly memorable meat dish. That's why he *insists* on the best. Should *you* accept anything less than top quality? Certainly not when you can buy Safeway Guaranteed Meats at prices like these. Get your family's favorite cuts in meat from top Government grades, carefully trimmed to cook perfectly. At Safeway . . . now!

We guarantee perfect eating Meats!

SAFEWAY
CANADA SAFEWAY LIMITED

NOTICE FOR CHANGE OF NAME

CANADA
PROVINCE OF ALBERTA

Notice is hereby given that I, Norman Dallas Gordon, otherwise known as Norman Sloan of Edmonton in the Province of Alberta, mechanic, intend to make application to the Director of Vital Statistics, under the provisions of The Change of Name Act, R.S.A. 1970, for change of name as follows:

1. For a change of my name to Norman Sloan

Signature of applicant — legal name in full.

Norman Dallas Gordon

If known by a name other than legal name please sign also in that name.

Norman Sloan.

Вісті з Едмонтону

Гідно відбулось свято героїнь

Скромно, але гідно відбулось у неділю, 21 лютого ц.р. в залі філії УНО свято героїнь заходом управи відділу Організації Українок Канади .Його відкрила голова ОУК п-і Г. Блавацька по год. 7-ій, а закінчено кілька хвилин по год. 8-ій вечора, себто не тягнулась навіть години. На програму склались: виступ відомого в Едмонтоні жіночого мистецького ансамблю „Мережі", під мистецьким керівництвом п-і М. Дитиняк і проф. С. Яременка, що виконав три пісні: „Колискову" — до слів Л. України, муз. С. Яременка, „Ой по полю хвиля грає" — слова П. Воронька і „Лелеченьки" — Слова Д. Павличка, обі — муз. О. Білаша, з рецитаціями виступили: п-а І. Кушка „Сучасникам" О. Теліги та „Олені Телізі" Р. Граба; п-а Л. Бойко „Аллі Горській" Л. Мурович; п-а О. Пріць „Усе, лиш не це" О. Теліги та О. Суховерська: „Живиця", „Ті, що народжуються" і „Саджанець" Л. Костенко. Фортепіянове сольо „Ровз Марі" Ф. Бріджа виконала п-а Х. Блавацька, а п-і З. Климкович відчитала нарис Валентина Мороза „Перший день".

Слово про героїнь виголосила безпретенсійно, але добре обдумане п-і д-р М. Кейван вияснивши на вступі, чому місяць лютий став місяцем героїнь. У лютому 1924 р. закатовано в польській тюрмі у Львові О. Басарабову, іменем якої названо Організацію Українок Канади і в її особі жіночі організації вшановували пам'ять всіх відомих і невідомих героїнь, які віддали життя за Україну. В лютому 1942 р. згинула з рук ґестапо поетка О. Теліга і вона стала символом жіночого героїзму в часі війни. На нашу пошану заслужила собі не тільки геройською смертю, але й ідейним та надхненим життям. Її літературна спадщина невелика, зате дуже цінна. Живучи на чужині О. Теліга постійно мріяла про поворот в Україну, де — як писала — „за лісами неспокійно спить, в болях ранений, мій трагічний Київ. І ще було в неї одне бажання, щоб Бог зіслав їй гарячу смерть, не холодне вмірання. Обі мрії здійснились у короткій відстані часу одна за одною. Підчас II світової війни — 22 жовтня 1941 р. О. Теліга вже в Києві ,повна ентузіязму і віри в майбутнє України. Стає головою Спілки письменників, редакторкою і душею журналу „Літаври", що мав стати осередком творчих сил України і висловом самостійницької думки. Але самостійницька думка не була німцям всмак, журнал закрито, почалися арештування і розстріли свідомих українців. Ґестапо арештувало її з чоловіком 9 лютого 1942 р., а вже 21 лютого їх, після знущань розстріляли в Бабиному Ярі. Ніхто з чоловіків не змирав так по геройськи, за відченням самих ґестапівців, як ця гарна молода жінка. Їй було 35 років.

Ще за життя О .Теліга цінила мужність та відвагу дуже високо. Гостро засуджувала тих, в яких не було відваги ,називаючи їх „партачами життя". І далі доповідачка прочитала вибрані речення з її статті „Партачі життя". На щастя український нарід завжди був спроможний вилонити зі себе героїв, навіть тоді, коли вороги вже близькі остаточного тріюмфу. І якраз тепер ми є свідками воскресення духа спротиву серед молоді України. Нема сумніву, що це пролита за Україну кров якимсь містичним способом запліднює душі наступних поколінь. Запліднює їх героїчною відвагою кинути визов окупантові, свідомо рискуючи свободою чи й життям. І як завжди в історії України, поруч героїв — чоловіків стоять жінки героїні. До них треба зачислити дружин усіх репресованих, їх звільняють з праці, часто теж арештують, як в останньому часі дружину Світличного і дружину поета Ігора Калинця, Ірину Стасів.

Та символом героїзму нашого часу стала Алла Горська, як і Теліга, не лише героїня, але і творча жінка з безкомпромісовим характером та життєрадісною товариською вдачею. Враз з іншими протестувала проти ув'язнення Чорновола, Мороза, якого дуже цінила і називала „квіткою серед снігів". Обурювалась на жорстокий його засуд — 14 років. Не прочувала, що їй вже навіть стільки днів життя не залишилось. 11 днів після засуду Мороза, 28 листопада 1970 р. знайшли її замордовану в підвалі дому в Василькові. „Вічна слава мужній і чесній людині — художниці, говорив у надгробному слові відомий есеїст Євген Сверстюк, що не загубилась у холоді сліпої осінньої мжички, але залишила людям щедроти великої душі, свій шлях і свій бадьорий усміх". Теж на еміґрації поети присвячують Аллі Горській свої вірші.

Свято закінчено відспіванням національного гимну „Ще не вмерла Україна".

Герб України — тризуб, обрамований синьо-жовтими стяжками, вкритий терновим вінком з чорними стяжками, а під гербом жалібний вінок.

Загальні збори станиці (УВК)

СТАНИЦІ УКРАЇНСЬКОГО ВІЛЬНОГО КОЗАЦТВА

В п'ятницю, 11 лютого відбулися загальні збори Станиці УВК ч. 12, імені президента Карпатської України о. А. Волошина, в Едмонтоні.

Після відкриття сходин та відчитанні протоколу з попередніх загальних зборів, станичний отаман повідомив, що наспіла сумна вістка про смерть бл. п. Володимира Гриньока, значкового УВК, члена станиці ч. 14 в Нью Йорку, зразкового патріота та члена багатьох українських організацій, що помер на 49-ому році життя.

Друга сумна вістка із Валей (Ванкувер) повідомляла про смерть бл. п. Григорія Турка, підхорунжого УВК, члена станиці ч. 5, лицаря українських військових відзначень, діяльного члена УВК, члена Стрілецької Громади та філії УНО, що відійшов у вічність 13 грудня 1971 р., проживши 71 років свого трудолюбивого життя. Приявні на зборах члени УВК вшанували пам'ять померлих повстанням з місць та однохвилинною мовчанкою.

Відтак відчитано наказ Генеральної управи УВК, в якому заторкнено справу організаційних змін в Едмонтоні та Західній Канаді. Військовий отаман ген. хорунжий УВК А. Кущинський затвердив з днем 26 листопада 1971 р. нову станицю УВК при Обласному отаманові на Канаду-Захід під назвою: „Станиця УВК ч. 22 ім. отамана Богуслава Шашкевича" в Едмонтоні. Отаманом станиці ч. 22 затверджено сотника УВК інж. Василя Горбая.

Тим самим наказом, з уваги на довготривалу недугу та на його прохання, звільнено від виконування обов'язків та зі становища Обласного отаманаУВК на Західну Канаду полк. М. Ковальського.

Обом заслуженим побратимам висловив військовий отаман в імені служби козацькій ідеї щиру подяку та признання за їхню довгорічну жертвенну працю. Зокрема подякував полк. М. Ковальському, що він, при важкому здоровному стані, заснував нову станицю УВК в Едмонтоні.

При цьому слід згадати, що оба згадані побратими полк. М. Ковальський та полк. Гр. Турко були відзначені почесним досмертним членством станиці ч 12.

На становище Обласного отамана УВК на Західну Канаду призначив Військовий отаман сотника УВК інж. В. Горбая. Першим його заступником призначений полк. УВК Трохим Грунченко з Ванкувер-Валей, а другим інж. Володимир Папірчук з Калґари, Алберта. Обласним писарем призначений значковий УВК Іван Ільків з Едмонтону.

Значковий УВК І. Воробець-Карпатський, як отаман станиці ч. 12, іменем усіх членів станиці склав новому Обласному отаманові ґратуляції з нагоди його призначення та щирі побажання успіхів у праці. Обл. отаман подякував за побажання й приобіцяв всіх старань для виповнення своїх обов'язків та завізвав усіх членів УВК до співпраці ц службі козацькій ідеї.

З уваги на нове призначення побр. І. Ількова новим скарбником вибрано побр. И. Юркова.

В дружній побратимській атмосфері закінчено ці ділові сходини едмонтонської станиці УВК.

Для неінформованих хочу подати коротко цілі й завдання УВК.

Українське Вільне Козацтво (УВК) не є прибудівкою ніякої існуючої партії, але стоїть на платформі співпраці з усіми українськими організаціями, окрім комуністичних. Ідеологія УВК побудована на засадах та традиціях нашої козаччини, на її відомій на весь світ козацькій славі, а примінена до наших часів з метою: створити вільну, соборну Україну, якої форму володіння вирішить свобідно вибраний парлямент, що буде висловом цілого українського народу. Членами УВК, як напів-військової, строго безпартійної організації, можуть стати, на основі обов'язуючого статуту, ті українці, що їх заяви будуть поручені управою даної станиці, прийнято обласним отаманом та затверджені Генеральною управою УВК, яка руководиться при тому засадою якости, а не кількости членства. Слід завважити, що УВК має свої станиці не лише в Канаді та ЗДА, але теж в Німеччині, Англії та Австралії.

Дуже цінним засобом ширення ідеології УВК є журнал-квартальник „Українське Козацтво", видаваний Генеральною управою УВК, якого досі появилося 19 чисел. Цей журнал дуже, чепурно го вигляду, друкує цікаві історично-військові статті, що подають часто зовсім невідомі, або відомі матеріяли до історії козаччини та наших визвольних змагань. Частину накладу редакція зберігає для бібліотек нашої батьківщини.

інж. В. Горбай

Садочки — наша життєва справа

(закінчення з 2 стор.)

вали б учительки і студентки під час вакацій, тоді можна розраховувати на частинну матеріяльну допомогу від „Кенада Менпавер Центр-у" (адреса: 10015 - 103 Аве, Едмонтон, тел. 429-2621). Треба тільки зайти туди, обговорити справу, дістати точні інформації і довідатись про всі можливості, що ними розпоряджає згаданий Центр, якщо йде про допомогу для студентів, затруднених підчас вакацій.

Слід теж узяти до уваги, що жіночі організації інших церков в Едмонтоні, як ось: Юнайтед Черч, баптистів, п'ятидесятниці тощо основували вже 12 нових садочків на новий шкільний рік 1972-73, в яких навчання починається 1 вересня ц.р. і буде повних 5 днів кожного тижня. Централя цієї організації „Едмонтон кіндерґартенс лтд": 601 Роял Траст Блдґ телефон: 422-0974. Вони радо пришлють вам свою програму та всі інформації.

Вкінці справа садочків може натрапити на трудноці від свідомих чи несвідомих „дорадників", мовляв: „шкода труду і видатків на садочки і рідні школи. Найкраще заведімо англійську мову в наші церкви і тоді дітей затримаємо при нашій церкві". Очевидно так дораджуватимуть найбільш ворожо наставлені одиниці до наших церков. Тоді бо повстали б англомовні, франкомовні, німецькомовні церкви і це бубби „церковнокатолицький український дивогляд". За деякий час відпала б назва „український" і тоді повстала б „англійська церква візантійського обряду" таксамо французька, німецька тощо, отже назва, що її нам уже підсувають від деякого часу наші вороги. Тоді зникла б „українська католицька", давніше „Руська Церква", пізніше греко-католицька Церква і так сповнилась би мрія наших ворогів.

Річні збори парафії Пресв. Евхаристії

(ЯФ) В неділю, 6 лютого 1972 р. в парафіяльній залі Пресв. Евхаристії відбулися річні збори парафії Пресв. Евхаристії. Збори відкрив голова церковного комітету п. М. Кітура, після чого місцевий парох о. Я. Федуник проказав молитву. До президії зборів, окрім о. пароха, запрошено, голову відділу ЛУКЖ п-ю Е. Ожгу, б. голову відділу ЛУКЖ п-ю И. Кулебу, голову відділу БУК п. В. Духнія, секретаря п. А. Пилипова і скарбника п. Т. Раска. На секретаря річних зборів обрано п. М. Страшка, а на секретаря п. А. Пилипова.

Протокол минулорічних зборів відчитав п. А. Пилипів, а написав його секретар минулорічних зборів п. В. Духній. Протокол прийнято без змін. В дальшій програмі зборів першим звітував секретар п. А. Пилипів. 1971 р., церковний комітет відбув 11 звичайних сходин, на яких обговорювано різні біжучі справи: найважнішою справою була сплата вставлених нових огрівальних печей та направа даху на церкві. З доручення церковного комітету справою направи даху на церкві займався п. В. Духній, а відділ ЛУКЖ парафії перебрав на себе заплату всіх котлів направи, як свій проєкт діяльности на 1971 рік. Звіт секретаря прийнято без дискусії.

Скарбник церковного комітету п. Т. Раско роздав перед зборами всім приявним парафіянам, видрукований на окремих картках, докладний звіт за 1971 рік. Звіт виказав зріст фінансового обороту та членства в парафії в минулому році. Загальні видатки парафії в 1971 р. були 19,542.06 дол. На церковному будинкові є ще 36,103.42 дол. довгу. Після кількох дрібних вияснень, звіт прийнято

Окремі звіти подали п-і И. Кулеба від відділу ЛУКЖ та п. В. Духній від відділу БУК. Після відчитання звіту, п-і И. Кулеба передала церковному комітетові чек на 6,000 дол. на сплату довгу на церкві, а п. В. Духній 1,000.00 дол. на ту саму ціль від відділу БУК. Збори рясними оплесками нагородили обі організації за їхні щедрі фінансові дари для потреб нашої парафії. З черги дотеперішній голова церковного комітету п. М. Кітура подякував всім членам комітету та всім парафіянам за їхню щиру та жертвенну співпрацю на протязі цілого року, а зокрема відділам ЛУКЖ та БУК при нашій парафії, а майбутній управі побажав якнайкращих успіхів у праці.

Від імені номінаційної комісії, до якої входили: п. М. Страшок, п. И. Щербанюк, п. Г. Порохівник, голова відділу ЛУКЖ п-і Е. Ожга та о. парох Я. Федуник, як голова, о. Я. Федуник відчитав проєктований склад церковного комітету та всіх підкомітетів на 1972 рік. Комісія мала свої сходини 18 січня 1972 р. Після дискусії над заступниками, бо деякі в останній хвилі зрезиґнували, вибрано церковний комітет у такому складі: голова — Григор Мидляк, б. голова — М. Кітура, заступники: п-і Иосифа Кулеба і Иосиф Щербанюк, секретар — Адам Пилипів, скарбник — Тоні Раско; члени управи: голови відділів ЛУКЖ, БУК та УКЮ; дорадчий комітет: б. голови; М. Страшок, И. Щербанюк, Дж. Клодій та П. Головатий. Окрім головної управи, до помочі вибрано ще підкомітети — соціяльний та господарський. Виставовий „Клондайк" порішено вибрати на місячних сходинах у квітні, або в травні. Вибрано теж церемонієрів, братчиків до недільної таци, кореспондентів до преси, механіків, контрольну комісію та номінаційну комісію до виборів на черговий рік. Представниками до ради мирян за патріярхальний устрій вибрано Гр. Порохівника та Гр. Мидляка. Почесними грамотами рішено наділити п-ю И. Кулеба та М. Кітуру.

Обираючи п-ю И. Кулебу на становище першої заступниці голови церковного комітету, збори вважали за вказане піти у цьому питанні за думкою II Ватиканського собору, який допустив жінок як рівнорядний чинник у адміністрації Церкви. В нашій парафії вклад жіноцтва, зокрема відділу ЛУКЖ, в розбудову парафії та будову церкви є дуже великий від самих її початків, тому збори хотіли підкреслити й відзначити в особливіший спосіб заслуги наших жінок у тій ділянці, обираючи одну із їх заслужених членкинь на першу заступницю голови церковного комітету. Цю пропозицію висунула п-і К. Кардинал, а збори прийняли її оваційними оплесками та повстанням з місць. Збори порішили теж піднести оплату для нечленів церкви за вживання церкви на вінчання чи похорон на 20.00 дол.

Новообраний голова церковного комітету п. Гр. Мидляк склав у коротких словах подяку зборам за довір'я до нього та одноголосне обрання його головою церковного комітету. Від себе приобіцяв він оправдати довір'я до нього своєю працею та одночасно просив усіх парафіян співпрацювати з ним під час року.

О. парох Я. Федуник подякував накінець уступаючому церковному комітетові за його проборлену жертвенну працю в минулому році та одночасно побажав успіхів у праці новому церковному комітетові. „Ви вибрали нову управу — говорив о. парох — не на те, щоб на них зіпхати весь тягар парафіяльного життя. Ви вибрали їх на те, щоб вони разом з о. парохом давали провід, а ви від себе допомогли їм перевести в життя всі пляни нашої парафії".

Зокрема подякував о. парох п-і Софії Раско, яка вже кілька років під ряд допомагає своєму чоловікові, нашому скарбникові Т. Раскові держати у звірцевому порядку наші парафіяльні касові книжки. Приявні на зборах парафіяне висловили своє признання рясними оплесками. Після закінчення зборів, відділ ЛУКЖ гостив учасників перекускою.

Загальні збори парафії св. Юрія Побідоносця

ВИБРАЛИ НОВИЙ ЦЕРКОВНИЙ КОМІТЕТ

Загальні збори парафії св. Юрія Побідоносця відбулися в неділю, 6 лютого в парафіяльній залі. Збори відкрив гоова церковного комітету п. І. Руданець, прохаючи на предсідника зборів пароха о. В. Тарнавського. По молитві „Царю небесний", о. предсідник привітав всіх приявних парафіян, висловив радість з приводу так великого числа приявних на зборах та зазначив, що загальні збори парафії відбуваються правосильно, бо за приписами церковного статуту. При цьому о. предсідник пригадав, що рішення загальних зборів тоді стають правосильними, коли ієрарх місця, приймаючи до відома звіт із загальних зборів, їх затвердить, а зокрема затвердить нововибраний церковний комітет. На цю обставину всі отці парохи обв'язані звертати пильну увагу та свому владиці точно про загальні збори звітувати, подаючи кожного року до затвердження імена членів нововибраного церковного комітету.

До президії загальних зборів отець предсідник попросив о. Е. Камінського і від парафіян п-ю А. Пилип і д-ра С. Манастирського. Секретарями були інж. З. Васараб та п. Е. Крумшин. У звітовому році парафія св. Юрія вела працю, як і попередніми, в двох напрямах — скріплення основ релігійно-обрядового життя, зокрема виховання рідної молоді в любові і пошані до рідної Церкви, обряду та народньої традиції. А в другу чергу придбання фондів на майбутню конечну будову нової церкви. З касового звіту приявні довідалися, що в біжучому році парафія мала $21,912.81 приходів та $16,488.47 розходів. Наша парафія, дякуючи Божому благословення, є в тому щасливому положенні, що не має жодних довгів — зобов'язань і всі свої фінанси може зміщувати в капітал майбутньої згаданої будови. Маючи цю справу на увазі, парафія вела цілий рік гру бінґа. Бінґовий Комітет нашої парафії очолюють п. С. Романюк — голова та п. І. Гурба — фінансовий секретар. Тут окремо треба зложити подяку Управі УНДому, а зокрема його голові п. І. Тимчишинові за прихильну до нас поставу. Початково п. І. Тимчишин за згодою своєї управи відпускав нам залю на бінґо кілька разів даром, бо годі було „кінці в'язати". Дякуючи такій прихильній поставі ми побороли перші трудноці, що були справді важкими. Годиться теж подякувати публично тим нашим парафіянам так старшим, як і молоді, що жертвенно допомагали цілий час гру бінґа провадити.

До церковного комітету на 1972 рік вибрані: п. Н. Шрам — голова церк. комітету, п. Е. Крумшин — секретар, проф. В. Салижин — скарбник та члени: п. М. Британ, інж. З. Васараб, п. М. Кіндзерський, п. А. Пилип, п. І. Хмелик та п. Ю. Шотило. До контрольної комісії вибрані: д-р С. Манастирський — голова та члени: п. І. Біденчук і п. М. Лаврин. Голова церк. комітету п. Н. Шрам в імені всіх членів нововибраного церковного комітету подякував приявним за довіря та прохав про співпрацю в біжучому році. Замикаючи загальні збори, отець предсідник привітав щиро членів нововибраного церковного комітету та висловив надію, що він буде допомогою парафіяльним священикам у веденні нелегкого завдання душпастирської праці так дуже відповідальної перед народом і рідною Церквою. Відспіванням молитви „Достойно є" закінчено цьогорічні, 17 з ряду, загальні збори нашої парафії.

Весняний чай

З огляду на концерт української молоді на пошану Т. Шевченка в неділю, 12 березня ц.р. в „Ювілейній Авдиторії" весняний чай, заходом відділу ЛУКЖ парафії св. Володимира В., 12726 - 119 вул., не відбудеться в неділю 12 березня, о год. 2-ій пополудні в парафіяльній залі. Зате весняний чай заходом цього-ж відділу ЛУКЖ відбудеться щойно в неділю, 30 квітня о год. 2-ій пополудні в цій же ж парафіяльній залі.

BAYDALA DRUGS

- Northgate Professional Bldg. (12948 - 97 St.)
- Parkdale (Cor. 103 St. & Jasper Ave).
- Royal Alex Place (Cor. 101 St. - 111 Ave.)
- Super B Drug (Cor. 95 St. - 118 Ave.)

— EDMONTON —

"OPEN TILL MIDNIGHT ALWAYS"

ВИНАЙМАЄМО

НОВУ ПАРАФІЯЛЬНУ ГАЛЮ

на родинні і громадські імпрези

Приготовляємо весільні прийняття по приступних цінах.

Парафія св. Володимира в Калдер (Едмонтон)

12726 — 119 стріт. Телефон: 455-4906 або 454-1177

Пачки до Европи й Азії

Найстарша висилкова фірма на західну Канаду, яка висилає найкращої якости матеріяли англійського виробництва і готові речі всякого роду.

Також приймаємо речі, куплені в Канаді, за котрі мусимо брати всі оплати, що нам наложені.

Оплата за висилку пачки з Англії 14.75 дол. без різниці, чи пачка коштує 60.00 дол. чи 300.00 дол.

М. Лаврин

Overseas European Trading Co.

TEL.: 424-6860 10531 - 97 Street

EDMONTON 16, Alberta

КРАЙОВА УПРАВА

Українського Католицького Юнацтва

організує **„Велику подорож по Україні та Західній Европі"**. Ця подорож триватиме повних шість тижнів від **6-го липня до 17-го серпня 1972 р.**

В програми подорожі відвідати: Італію, Австрію, Швайцарію, Німеччину, Мадярщину, Румунію, Югославію, Туреччину, Грецію, Болгарію і також Україну.

Кошти подорожі, помешкання, харч та особисті видатки будуть виносити приблизно **925.00 дол.**

Зацікавлених подорожжю та тих, що хочуть мати більше інформацій, просимо писати до:

U.C.Y. National Executive

c/o Miss Sandy Kunanec (Trip Secretary)

38 Mcadarn Ave., TORONTO 19, Ont.

ДЕ, ЩО, КОЛИ БУДЕ В ЕДМОНТОНІ

Четвер, 2 березня та п'ятниця, 3 березня:

о год 8.30 веч. в Ювілейній авдиторії річний концерт танцювального ансамблю „Шумка". Квитки: $2.00, 3.00, $4.00 і 5.00.

* * *

Субота, 4 березня:

о год. 6.30 вечора бенкет ЛУКЖ з приводу 15 Єпархіяльного з'їзду в готелі Мекдоналд. Промовляти буде албертський міністер д-р Р. Гоголь. Квитки замовляти в п-і А. Прийми, тел.: 477-5220.

* * *

о год. 7.30 вечора в залі УНДому, 9620 - 109 Авеню, товариська зустріч (стеґ парті) членів і прихильників УНДому.

* * *

Неділя, 5 березня:

від год. 4.30 — 7.00 попол. традиційна українська вечеря в культурному центрі св. Василія, 10819 - 71 аве, заходом відділу ЛУКЖ св. Василія В.

* * *

Вівторок, 7 березня:

о год. 8-ій вечора в залі УНД-ому сходини Єпархіяльної управи Братства Українців Католиків Канади.

* * *

Неділя, 12 березня:

о год. 3-ій пополудні відбудеться в „Ювілейній Авдиторії" концерт української молоді на пошану Т. Шевченка з участю учнів Рідних Шкіл і Курсів Українознавства ім. І. Франка. В програмі доповідь про Т. Шевченка учениці Курсів Українознавства, співи, деклямації, танки.

* * *

Неділя, 19 березня:

о год. 2-5 попол. в залі УНД-ому „весняний чай" Другого відділу т-ва „Добра воля" катедральної парафії. В часі прийняття роздача нагороди за найкращі писанки. Нагороди роздасть албертський міністер культури, молоді та розваг Г. Шмід.

* * *

Неділя, 19 березня:

о год. 7.30 вечора загальні збори членів Українського Народного Дому, 9620 - 109 Авеню.

ДРУКАРНЯ „УКРАЇНСЬКИХ ВІСТЕЙ"

ВИКОНУЄ:

- фірмові коверти
- фірмові листи
- афіші, летючки
- брошури
- візитівки, білети
- базарові квитки
- книжки
- журнали

САДОЧКИ – НАША ЖИТТЄВА СПРАВА

М. ФЛЯК

Моя стаття „Матерям найменших дітей" („УВісті" з 10 лютого ц.р. ч. 6) зацікавила українське жіноцтво. Було-ж бо декілька телефонів з питаннями, заввагами і навіть критикою, мовляв не подано практичних і доцільних порад як творити і взагалі розв'язати найпекучішу, дуже важливу нашу життєву справу. Хто й де мав би в них навчати, звідкіля взяти учительські сили, а передусім гроші на оплату учительок і на купно устаткування для садочків, дитячих світличок тощо.

Отже на мою скромну думку садочки, дитячі світлички повинні існувати при кожній парафії обох наших Церков і національних організаціях, при яких існують жіночі товариства: ЛУКЖ, Марійська Дружина, Союз Українок чи ОУК, Добра Воля тощо, а членкинями цих товариств є матері, які хіба найкраще розуміють потребу і користи з існування садочків. Не кожна бо мама має змогу виховувати свою дитину, бо мусить густо часто йти до праці. Велике то щастя, якщо намовлятком опікується бабуня або сестра чи ближча або дальша родина. Тоді є кому дбайливо заопікуватись немовлятком, доглянути і пригорнути його та співом колискових пісень і чаром мельодійної української мови засвоїти дитині непроминальну любов до краси української культури. Якщо ж нема кому заопікуватись немовлятком, треба віддати його до дитячої світлички, що існують при деяких новозбудованих церквах, але з тією метою, щоб у них могли перебути матері з своїми найменшими підчас св. Літургії. Цілоденних дитячих світличок, де матері могли б залишити своїх найменших, у нас майже нема і тому українські матері примушені віддавати своїх найменших до чужих.

Правда при деяких наших церквах і національних організаціях існують дитячі садочки, до яких приймають дітей віком: 3-6 років життя. На жаль таких дитячих садочків дуже мало. Їх можна почислити на пальцях однієї руки, якщо йде ось хочби про Едмонтон. Тимчасом дитячий садочок повинен існувати при кожній церкві, при кожній нашій парафії обох наших Церков і при кожній національній організації. В садочку дітьми заопікується виховниця, яка грами, казочками, співом, ліпленням з пластеліни фігурок, рисунками, малюнками, руханкою зацікавлює діточок і вони проводять з йнабільшою користю для себе кілька годин, звичайно двічі в тиждень — ось і все.

Цілоденних українських садочків хіба в Едмонтоні майже нема, а шкода і це дуже велика. Якщо не розв'яжемо самі цієї пекучої проблеми, наші діти опиняться в чужих садочках і засимілюються вповні вже від дитинства. Отже крайня пора і нам призадуматись над цією дуже важливою і життєвою справою та приступити якнайвидше до її розв'язки в цілій ширині. Цією справою повинні зацікавитись передусім централі українських жіночих організацій. Провінційні чи єпархіяльні управи повинні створити окремий комітет з членкинь, які зацікавлені цими пекучими справами і може навіть готові самі стануть до праці в дитячих садочках чи дитячих світличках. Вони повинні теж прийти з допомогою і порадами членкиням своїх низових організацій при парафіях чи національних організаціях у цій преважливій справі. Всі ми згідні, що одна чи дві поїздки до осель зі скупченнями українських поселенців не розв'яже проблеми, яка вже існує, зокрема по містечках і більших містах, таких як Едмонтон, Калгари ,Ванкувер тощо.

Приміщення садочків може бути в залях під церквами за номінальною оплатою 1.00 дол. річно, в залях національних організацій або в окремо з цією метою збудованих чи піднаймлених будинках, приміщеннях. Хто ж мав би навчати в таких садочках? Моя скромна пропозиція: Внедовзі починаються шкільні вакації. Наші студентки (і студенти), також учениці й учні вищих кляс середніх шкіл шукають за працею на час вакацій, за яку, з огляду на безробіття, щораз то тяжче. Ба що більше шукають за працею і професійні, кваліфіковані учителі (ки). Чому не скористати з нагоди і не дати нашій молоді або кваліфікованим силам праці в садочках по осередках українських поселенців на провінції і містах? Могли українці в Польщі в роках 1937 і 1938 здобутись на своїх землях на 16 постійних, цілоденних, увесь Божий рік, захоронках з 500 дітьми в дошкільному віці по містах та найменше 700 сезонових дитячих садочків, тобто таких, що існували підчас вакацій у краю, в яких вчили садівнички: семінаристки, гімназистки й учительки, можемо і повинні нарешті ми це зробити. Може більшість українських студенток і не буде кваліфікованою до такої праці, але одержавши програму занять зможе напевно вив'язатись з обов'язку. Але одна передумовина: садівнички мусять свобідно володіти в слові і в письмі українською мовою. Могли цілими роками українські студентки вчити дітей українських поселенців в Алберті, Саскачевані і Манітобі, можуть вести садочки і вчити української мови українські студентки. Очевидно про це не треба тільки мріяти і зітхати, але накреслити плян і приступити до його здійснення, станути спільними силами до праці.

Подумайте тільки, які великі користи матимемо ми всі. Українські студенти дістануть працю в української спільноти. Напевно багато підучиться української мови, чимало теж студентів не тільки зацікавляться, але і схоплять та зрозуміє суть української проблематики. Замало бо знати англійську чи будь яку іншу чужу мову. Треба ще вивчити українську проблематику, щоб бути корисним українській спільноті. Не сумніваюсь, що українські студентські клюби дістали б тоді багато нових членів, бо живучи і працюючи спільно серед скупчень українських поселенців приєднали б дуже багато їхніх дітей в середніх школах і студентів університету до спільної праці для української спільноти. Хто зна, може українська спільнота отряслась би теж із того отупіння ,в яке загнали її „ніяк незаступні деякі провідники — карієристи", що в міють тільки „хилитись перед сильними" цього світу, але не вміють чи не хочуть постояти за справами української спільноти.

Саме тепер відбуваються загальні збори централь українських жіночих організацій. Обговоріть цілу проблематику всебічного виховання української дітвори, зокрема присвятіть час і справі дитячих садочків і дитячих світличок. Якщо зустрінетесь з опозицією чи застереженнями, не складайте рук і не знаохочуйтесь, але, обговоривши справу, приступайте до її здійснення. Поможіть нашій Церкві, її майбутньому. Без дітей, без дитячих світличок, без дитячих садочків, без Рідних Шкіл, без Курсів Українознавства, без здійснення програми навчання поголовно всіх українських дітей в державних школах: публічних і сепаратних число вірних наших буде тільки меншати. Приступаючи до розв'язки заторкненої проблеми допоможемо в першу чергу самим собі, своїм дітям, українським Церквам та їх Владикам і цілій українській спільноті.

Звідкіля ж вз'яти гроша на оплату садівничок: кваліфікованих учителок (вони мали б першенство) і студенток та на закуп устаткування? Першими доходовими вплатами були-б вплати батьків за побут їх дітей в садочках. Далі грошеві допомоги українських жіночих організацій. Відомо бо, що устаткування наших Церков (і навіть євангелицьких церков) відбулось здебільша коштом жертвенної праці жіночих організацій при цих церквах. Можемо сміливо сказати, що наші церкви в основному вже вивінувані. Отже чи не пожертвували б тепер наші жіночі організації свою працю і свої доходи для садочків, які може мають для наших церков більшу вартість, ніж найдорожче навіть панікадило.

Якщо ж в садочках працю-

(закінчення на 3 стор.)

* **В Бразілії** на 96 мільйонів населення 21 мільйон є вповні неграмотні, не вміють ні читати ні писати. Уряд влаштовує для них тепер курси грамотности.

Шевченківська фундація

Шевченківська фундація — це всеукраїнська установа, яка діє на основі окремого статуту, „чартеру", заінкорпорованого в 1963 р. парляментом в Оттаві з метою зберігати і далі розвивати українську культуру в Канаді. Її управа складається з 7-ох осіб, Провірна Комісія з 5-ох осіб, яких призначує, за домовленням зі складовими організаціями, президія Комітету Українців Канади, що до речі є її батьком. Він то покликав її до життя по відслоненні пам'ятника Т. Шевченкові в липні 1961 р. в Вінніпегу. Довголітнім її президентом є відомий у Канаді український науковець д-р І. Глинка, рідний брат св. п. посла Антона Глинки, з околиці Ламонту, на північний схід від Едмонтону. Принагідно переїзджав через Едмонтон і використав нагоду, щоб у четвер, 24 березня о год. 8-ій вечора поінформувати приявних на його доповіді в залі УНДому про ціль, завдання і фінансовий стан Шевченківської фундац і ї. День раніше, тобто в середу, 23 березня виголосив подібну доповідь в залі катедрального храму св. Івана, на якій був приявний між іншими теж ВПреосв. Владика Андрій з духовенством.

На основі статуту капітал Шевченківської фундації — непорушний. Управа може господарити тільки відсотками від капіталу. Фундації мають обмеження щодо інвестицій подібні як обезпеченеві т-ва. В 1971 р. власні фонди. Ш. Фундації осягнули суму 401.838.62 дол. Його склали українці поодиноких провінцій у такому відношенні: Онтеріо — понад 166.000 або 42 відсотки; Манітоби — понад 127.000 — 32%; Саскачевану' — понад 39.000 — 10%; Алберти — 30.000 — 7,5%, Квебеку — 19.000 — 5%; Брит .Колюмбії — 13.000 — понад 1%. Жертводавці Ш. Ф. складаються з трьох категорій: членів, які вплатили до 1.000 дол., фундаторів від 1.000-5000 дол. і меценатів — понад 5.000 дол.

В 1971 р. жертводавці склали суму 47.449.34 дол.; до списка почесних жертводавців прийшло 10 фундаторів і один меценат, Іван Хрін з Виндзору, який переслав на Ш. Фундацію 16.055.00 дол., найвищу дотепер вплачену дотацію. Раніше передав українець хлібороб з Саскачевану понад 12.000, т-во „Просвіта" з Кенори — 10.000 дол., а минулого року один робітник з Вінніпегу понад 1.000 дол. Число жертводавців, зокрема самітніх збільшується. Вони дарують своє майно, що в протилежньому випадку перейшло б у чужі руки.

Від початку Ш. Фундація виплатила дотепер 32.756.80 дол. на збереження й розвиток української культури, в тому 5.000 дол. на створення катедри України в університеті Алберти в Едмонтоні. Промовець бажає, щоб українці Алберти дорівняли бодай українцям Манітоби. Наради відкрив і ними проводив голова відділу КУК д-р В. Гирак у заступстві неприявного п. В. Гавреляка, голови збірки фондів на Ш.Ф. в Едмонтоні. В дискусії забирали слово пп-і д-р М. Кейван, п. О. Татчин, п. В. Паік, інж. М. Когут, п. И. Говда (двічі), д-р М. Суховерський, п. П. Дацьків і д-р М. Лупул. Предсідник, підсумовуючи голоси дискутантів, ствердив, що якщо візьмемось добре до роботи, то Едмонтон може виповнити своє завдання і подякою шановному доповідачеві закінчив наради по год. 9.30 вечора.

м.х.

До української спільноти у діяспорі

Асоціяція Діячів Української Культури звертається до організованої спільноти українців у діяспорі з закликом відмітити роковини великих постатей та подій нашої історії та культури, що припадають в 1972 році:

350-річчя від року смерти гетьмана України Петра Конашевича Сагайдачного, опікуна української Церкви і культури (переможний похід на Москву і перемога над турками під Хотином),

250-річчя від дня народження Григорія Сковороди, філософа-богослова, великого українського мислителя-предтечі Тараса Шевченка, учителя самопізнання, правди і любови,

90-річчя від року народження Михайла Бойчука, мистця-монументаліста, творця школи бойчукістів, педагога і мистецтвознавця, знищеного Москвою на засланні,

50-річчя від дня смерти Кирила Стеценка, одного з найбільших композиторів часів національної революції, що привітав її твором: „Вкраїно, мати, кат сконав!" Життя його обірвалося рано, подібно, як Леонтовича в трагічних умовах московської окупації,

30-річчя від року смерти Леся Курбаса, режисера, найвизначнішого діяча українського театру, ліквідованого московськими окупантами,

30-річчя від створення УКРАЇНСЬКОЇ ПОВСТАНСЬКОЇ АРМІЇ — збройного виступу українського народу проти наїзників України.

Президія ГУ Асоціяції Діячів Української Культури

Нью-Йорк — Торонто, 2 лютого 1972 року

Д-р Б. Бальковим президентом ОУВЛ в Манітобі

Управа Об'єднання українських ветеринарних лікарів Канади повідомляє, що 15 січня 1972, на конвенції манітобської Ветеринарно-Медичної Асоціяції у Вінніпезі, обрано президентом цієї Асоціяції українського ветеринарного лікаря, відомого українського патріота й діяча та минулорічного голову ОУВЛ Канади, д-ра Богдана Балька, власника широко відомої у Вінніпезі тваринної клініки „Шербрук".

Це великий успіх, особистий д-ра Балька й українських ветеринарів у Канаді й усієї української канадської збірноти. Це ж бо вперше в історії українського поселення в Канаді українець, який прибув після останньої війни, очолив загально провінційну професійну організацію, що рішає про кожного ветеринарного лікаря в Манітобі й у руках якої на основі державного „чартеру" виключне право управильнювати всі аспекти практики ветеринарної медицини на просторі всієї провінції.

ОУВЛ Канади сердечно вітає свого діяльного й передового члена д-ра Богдана Балька, з його величезним досягненням і бажає йому тривалих успіхів на цьому відповідальному становищі на славу ветеринарної професії й українського імени.

Управа ОУВЛ Канади.

Студенти осуджують арешти в Україні

В днях 3-6 лютого ц.р. відбулась в університеті Манітоби конференція заходом Українського Студентського Клюбу та Об'єднання Студентів Манітобського університету. Осередньою проблемою конференції були найновіші незаконні і негуманні арешти українських інтелектуалістів та культурних діячів в Україні большевицьким урядом. Учасники конференції прийняли одноголосно резолюцію з осудом нової хвилі арештів і переслідувань в Україні. На конференцію приїхали студенти з таких університетів: Чікаґо, Торонта, Ріджайни та Манітоби. Координаторами були: студенти: Петро Мельницький і Степан Вельгаш.

Студенти: О. Черінь та О. Сасюк з Чікаґо, ЗДА, промовляли 3 лютого на тему „Продовження переслідування української інтеліґенції в Україні, зокрема про арешти в Києві та у Львові". В суботу рано студенти: О. Божик та О. Черінь доповідали „Українська революційна традиція історичний факт" ,опісля відбулась дискусія. По обіді того ж дня проф. Я. Розумний з славістичного і проф. О. Баран з історичного відділу того ж університету доповідали на тему „Український центр при Гарвардському університеті та його важливість для української науки й участь студентів у цьому проєкті.

На наступній сесії студенти: В. Балан з колеґії св. Андрея та Ю. Божик промовляли на тему: „Багатокультурність у Канаді". Обговорено проєкти, що ними повинні займатись студенти в майбутньому.

Вписи на літні курси українознавства

Як і минулими роками Український Вільний Університет у Мюнхені підготовляє в 1972 р.: а) літні семестри на обох факультетах: філософічному та правничо-суспільно- економічному в часі від 1 липня до 25 серпня і б) Високошкільні Літні Курси Українознавства (ВЛУК) в часі 7 до 25 серпня. Згідно з постановою державного міністерства освіти й віровизнань Баварії з 16 вересня 1950 р. ч. XI-60710, УВУ має право надавати академічні ступені маґістра та доктора — після зарахування дотеперішніх студій, вислухання приписаних семестрів і складення відповідних іспитів. У цьому році буде переведена одночасно оцінка вислуханих предметів за американсько-канадською системою („кредити"), щоб виклади УВУ могли бути відповідно зараховані в університетах у ЗДА та Канаді.

Новий семестер — це 96-тий з черги викладовий семестер і лекції будуть читані на обох факультетах: філософічному та правничо-суспільно- економічному. Дипломи можна отримати з україністики, славістики, історії та географії України й Східньої Европи, а також із східньо-европейського права та економіки. Зголошення на студії надсилати до дня 31 березня 1972 р. До заяви про прийняття треба долучити: а) свідоцтво зрілости; б) власноручно написаний життєпис із накресленням дотеперішніх студій; в) всі засвідчення про дотеперішні студії в інших університетах із свідоцтвами складених іспитів, зарахованих семестрів та кредитів, написаних семінарійних праць і взагалі всіх даних, які можуть мати своє значення для дальших студій. г) Три підписані світлини (6,5x4,5 см.)

Високошкільні Літні Курси Українознавства передбачені для студентів, які студіюють в чужих університетах і не мали змоги досі вивчити українознавчих предметів чи для тих студентів, які бажали б підвищити своє знання з ділянки українознавства, щоб могти потім нормально студіювати в УВУ. Зголошення на семестри із усією документацією та на Високошкільні Літні Курси Українознавства, як також усяке листування у справі студій (для отримання всіх потрібних додаткових інформацій) просимо спрямувати на адресу: Ukrainische Freie Universität (8) München 80, Laplacestrasse 24, Bundesrepublik Deutchland (West Germany).

Український Вільний Університет не розпоряджає ніякими фондами на стипендії чи допомогу для студентів і в цій справі не веде ніякої переписки. Єдиною компетентною установою для признавання стипендій чи позичок є Комісія Допомоги Українському Студентству (КоДУС) і в справі всіх інформацій про можливості та умови отримання допомоги просимо слати листи на адресу: KODUS 29, rue des Bauves (F-95) Sarcelles, France.

БАТУРИН

Історична повість (22)

БОГДАНА ЛЕПКОГО

«А лиш, чуєш, не важся мені брехать, бо язик не твій, а може й голова».

І каламарська душа розказувала все, що знала, загикуючись і захлипуючися зі страху, щоб не сказати якого зайвого слова, не зробити якої похибки, за яку можна заплатити мукою і життям. Розказував канцелярист Андрій Кандиба, як гетьман виїздив із Батурина, хто з ним поїхав, які частини полків і які сотні забрав з собою, хто залишився обороняти Батурин, скільки гармат і муніції там, як укріплений замок, скільки поживи у міщан і в військових магазинах.

«На що покладаються батуринські ізмінники?» — спитав, перериваючи цар.

«На хоробрість Чечеля і знання Кенігзена».

«А Чечель і Кенігзен?»

«На те, що гетьман зі шведами на відбій їм упору поспіє».

Цар був вдоволений з відповіди.

«Хай сподіваються!» — гукнув і розсміявся, аж хата загуділа. «Ха-ха-ха! Хай сподіваються, правда, Данілич?»

«Чим більше сподіваються, тим гірше розчаруються», — відповів світліший.

«Постараємося, постараємося», — бубонів цар, обтираючи хусткою оприщене обличчя.

Думав. Його люди дух у собі заперли.

Нараз зірвався і своїм звичаєм став «кроками велетня міряти невелику хату. Здавалося, що стіни порозсаджує і що стеля впаде й розчавить усіх.

За царем бігала його тінь, велика, безугарна, на цілу стіну, стелю і на половину другої стіни. На першій — ноги, на стелі — тулів, на другій — голова. Крім відгуків ходи нічого не було чути. Хата завмерла, здеревіла в тривожнім дожиданню.

Цар шаблі при собі не мав, ні пістолів, але руками, як довбнями, міг потрощити всіх. Ніхто не був певний свого життя.

Страшно.

Цей страх рівнає усіх, Меншікова, Шафірова, генералів з чорнильною душею.

«Ти хто?» — питає нараз цар, стаючи перед канцеляристом: «Хто?»

«Я, я, Андрій...»

«Все равно Андрій, Микита, чи Охрим. Кажи, чим ти був у службі в гетьмана Мазепи?»

«Кан . . . це . . . ля . . . рис . . . том».

«Чого покинув службу? На кого її лишив? Пощо пришлявся тут, падлец?! Одвічай!»

«Його величеству вірним хотів остаться. Прийшов, побачивши лихий замисел гетьмана і його людей».

«Сволоч! Нині гетьмана зрадив, завтра зрадиш мене. Іюда!»

Канцелярист дріжав, як осика, ломився у колінах, голова в рамена влазила, царські слова придавлювали його, коли б міг, під землю вліз би. Земля не розтупалася.

Хай би вбив, лекше було б, ніж те тривожне дожидання.

«Забрати його на конюшню і вліпити 20. Не більше. Той падлец більшої порції не вартий!»

Вивели. За хвилину чути було з конюшні зойк і рев.

«Поруть...» завважив цар, сідаючи на своє місце й набиваючи люльку своїм голяндським, шіперським тютюном. «Мої люди тільки й уміють, що пороти. Більше я ще їх не навчив. Навчиш ти їх чогось. . .!» Він поправився і звертаючись до Меншікова диктував: «В першу чергу треба написати листи до Толстого, Шереметєва, Довгоруких, Апраксіних та інших, що в різних сторонах стоять, щоб не далися підвести старому лисові, новому Юді, котрий 21 літ був мені вірним, а над гробом, біля домовини зрадив мене. Та справедливий Бог не поблагословить його. Не мені, а йому його вчинок вийде на шкоду. Викопав яму, в котру сам упаде».

Відсапнувши, виправдував себе: «Двадцять і один літ вірно служив. Як же не вірити було? На кождий поклик виступав у похід, козаків, скільки треба, давав і не жалував грошей. Умний такий, дотепний, заграничний чоловік, европеєць, не азіят, як ви. А який благородний на вид, які вірні очі — собака!»

Хвилювався, насилу здержуючи гнів.

«Треба оповістити новий манифест . . . Гетьман Мазепа, забувши страх Божий і зломивши присягу, поїхав до шведа. Порозумівся з ними і з поляками, щоб православні церкви й манастирі в руки ксьондзів і уніятів віддати. Нехай ніхто не вірить його влесливим словам, а старшини хай з'їзджаються у Глухів задля вибору нового гетьмана . . . Так буде краще. Тепер ми вже знаємо, що гетьман не пропав, а до Карла поїхав, хай його чорт!»

В конюшні заспокоїлося. Не чути було лускоту батогів, лиш скавулів хтось, як побитий пес.

Цей знак терпіння заспокоював царя. Йому ставало легше.

«А з Батурином?» — повторив нараз питання. — «Що нам з тим Батурином робити?»

Присутні несміливо виявляли свої гадки.

Одні були за тим, щоб оставити його своїй судьбі. Якщо Карло з Мазепою перейдуть Десну, не пора облягати Батурин.

Дехто дивувався, що гетьман все таки не мало свого війська в Батурині лишив. Мабуть не гадає, щоб ми його здобули.

Меншіков був другої гадки. Йому не хотілося простити козакам і міщанам тієї наруги, якої вони йому завдали, не впускаючи в город.

«Сам ти, царю, сказав», — почав, — «що всяке супротивлення треба негайно й безпощадно карати. Батуринці супротивилися твоїм приказам царським. Ще й насміхалися над нами, над слугами твоїми. Кидали на нас з мурів обидливими словами. Батурин заслужив на сувору кару».

«Так покарай його, князю, покарай! Жорстоко і основно, щоб камінь на камені не остався! Покарай!»

Над Батурином повисло грізне рішення Петрове.

НА ЧУЖИХ ВИСЛУГАХ

Дні і ночі минали Батуринцям на безнастаннім вижиданню й тривозі. По відправі, яку дали князям Меншікову й Голіцинові, знали, що їм ні прощення, ні пощади бути не може. Як прийдуть москалі, то треба боротись на смерть і життя, здатись, значить, віддати себе і город на лев ну загибіль.

Про те вони й не гадали. Витрівати, поки гетьман зі шведами не прийде на відбій. Менше сміливі й завзяті та слабші характером шукали нагоди, щоб вискочити з цієї нетвердої твердині. Так зробили Ніс і Кандиба, але не всім воно вдалось. Були такі, котрих переловлено. З ними поводились, як зі зрадниками. Роздратована товпа робила з утікачами коротку розправу. Бо не такий страшний той ворог, що зверху, як той, що в середині, повторювали за Чечелем гетьманові слова.

Не тільки козаки, але й міщани соромились, що лучаються між ними такі нікчемні душі. По кождім такім припадку Батурин довго не міг заспокоїтися. Розказували собі всілякі вістки. Привиджувались їм москалі. Розвідчики вертали збентежені й переповідали те, що зачули від сусідніх селян про передні сторожі царської армії, які вночі перелетіли крізь їх село. Вісти, зроджені з батька страха і з матері тривоги, котрих годі було справдити. А по кождій з них ціла залога ставала в поготівлю. Чечель обходив брами, а Кенігзен справляв дула нечисленних гармат туди, звідки ніби то мав підійти ворог. Чекали годину, дві, а коли ворог не показався, раділи, потішаючись думкою, що може він і не прийде, може вже зі шведами в бою стоїть.

ТРЕТЯ НЕДІЛЯ ПОСТУ

12 березня

ЛИСТ ДО ЄВРЕЇВ:
зач. 311

Брати, маючи великого первосвященика, що перейшов небеса, Ісуса, Сина Божого, держімсяісповідання. Бо не маємо первосвященика, що не міг би мати співчуття у наших немочах, а спокушуваного у всім так само, крім гріха.

Приступаймо ж з дові-р'ям до престолу ласки, щоб одержати милосердя і знайти ласку для угодної помочі. Бо кожний первосвященик узятий з людей, для людей поставляється на службу Богу, щоб приносив дари і жертви за гріхи, що може мати співчуття для невіж і блудячих, бо й він сам, обложений неміччю, для того мусить він як за нарід, так і за себе самого жертвувати за гріхи.

І ніхто не бере собі чести, але хто покликаний Богом, як Аарон. Так і Христос не сам себе прославив, щоб стати первосвящеником, але той, що сказав до нього: Ти мій Син, я сьогодня зродив тебе. Як і на іншім місці говорить: Ти священик повіки по чину Мелхиседека.

СВЯТА ЄВАНГЕЛІЯ ВІД МАРКА: зач. 37

Сказав Господь: Коли хто хоче за мною йти, нехай відречеться себе і візьме свій хрест і за мною йде. Бо хто хоче свою душу спасти, погубить її, а хто погубить свою душу задля мене і Євангелія, спасе її. Бо що за хосен для чоловіка позискати увесь світ, а занапастити свою душу? Або що дасть чоловік у заміну за свою душу? Бо хто постидається мене і моїх слів у сім чужоложнім і грішнім роді, і Син Чоловічий постидається його, як прийде в славі свого Отця зі святими ангелами. І сказав їм: Істинно говорю вам, що деякі між стоячими тут, котрі не зазнають смерти, поки не побачать царства Божого, що прийде в силі.

„Мудрість правдомовности і добрих діл"

(закінчення з 4 стор.)

все треба говорить навіть правду, тим більше, якщо та правда для них прикра, а з цього не буде помочі ні їм ні нікому. Якщо правда про наших ближніх нікому вже не шкодить, мовчім і не робім болю нашому ближньому. „Він свойому Господеві і падає і встає".

До тих людей, що то брехнею і обманом доробилися (а таких не бракує в жадному суспільстві, є вони і в нашому!) говорить Господь: „Слухай оце, дурний народе, що маєш очі, та не бачиш; маєш вуха та не чуєш . . . Як клітка, повна птиць, так у хатах їхніх повно ОБМАНУ. Тому вони завеличалися і розбагатіли . . ." Єремія 5:27).

Дуже строго говорить до брехунів Христос: „Диявол вам батьком, тож волите за волею батька вашого чинити. А він був душогубець від початку і правди він не тримався, бо правди нема в ньому. Коли говорить брехню, зо свого говорить, бо він брехун і батько ложі. Мені ж, що правду вам каже, не віри-те" (Иоан 8:44-45).

Між тими „сто сорок чотири тисячі", що мають ім'я Агнця та ім'я Отця Його, написане на чолах своїх є ті, що" в устах їхніх не знайдено омани: непорочні вони" (Одкровення 14:5). А поза брамами „нового міста" — неба, будуть „пси, чарівники, і розпусники, і вбивці, і ідолопоклонники, і всі, що люблять і чинять лжу" (Одкровення 22:15). Лгуни-брехуни стоять на рівні розпусників, ідолопоклонників. Вони будуть поза „новим містом" вони будуть виключені з неба!

Коли говоримо про правдомовність, то мусимо собі усвідомити, що не лиш язиком можемо ображувати Господа Гога, коли говоримо неправду, але також письмом-друкованим словом. Письмо — це другий середник, яким можемо користуватися на добро але також на погибель самим собі і нашим ближним.

Кажуть, що в пеклі було двох людей, що разом терпіли. Одним з них був такий, що вбив рідного батька, а другий був такий, що написав дуже злу, розпусну книжку, проти віри і проти Бога. Кожного року приходив до них диявол і батьковбивникові зменшував кару а тому, що написав грішну книжку збільшував кару. Не втерпів письменник „пекельної несправедливості" і пожалувався дияволові. „Яж нікого не вбив, не підпалив, я лиш написав книжку, а мені що року гірша кара; а мій сусід переступив п'яту Божу Заповідь, вбив рідного батька, поповнив страшний злочин, і йому кару все зменшують! Так, сказав диявол. Він поповнив один гріх і за нього покутує а через тебе вже так багато пішло людей до пекла, що читали твою книжку, і дальше будуть йти, бо все нові покоління будуть читати і все буде більше і більше тих, що зловляться „на брехню" і прийдуть до пекла.

Це лиш історійка, але вона вказує, що писана брехня більше шкідлива, бо доходить до багато більше людей і триває довший час. Очевидно, що це не є жадне оправдання для тих, що брешуть язиками; їхня брехня не стає лекшою тому, що писана може бути гіршою!

За те добре, правдиве слово; його тяжче тюдям прийняти, але яким воно корисним! І як небагато є людей, що люблять читати передовсім правдиве слово. св. Біблію, книжки, що їх видає Христова церква, часописи, що їх видають християнські видавництва. Вони для багатьох „нудні". Правда не є „криклива" а проста. Вона промовляє лиш до правдомовних сердець!

Слова чи то говорені чи друковані вчать, але приміри, добрі діла потягають! І тому Слуга Божий Андрій додає зараз прохання про мудрість правдомовності прохання про мудрість добрих діл. Добрі діла мають бути вислідом правдомовності. Хто брехун, тому тяжко робити дійсно добрі діла!

Не даймося зловити на „гарні" слова. У Бога не слова а діла мають вартість. Не сама віра, а діла з віри доказують нашу любов до Бога. Віра без діл мертва, каже св. Яків. Найкращі слова є навіть на половину тільки варта, що діла згідні з тими словами. Дехто студіює, щоб показати свою мудрість (Тома з Кемп) а ти вчися, щоб вміти робити добрі діла, бо як добре дерево пізнати по добрих овочах, так доброго чоловіка пізнати по його добрих ділах, що є вислідом його думок і потвердженням його слів. Бог любить добрі наміри, бажання, але вдоволяється лиш добрими ділами: „не той, що каже, Господи, Господи ввійде в небесне царство, а той, що творить добрі діла", що заховує Божі заповіді.

Вчімся від нашого Спасителя, що і як і коли говорити, вчімся мудрости, щоб вміти те, що говоримо ствердити нашими ділами. Він є „дорога ПРАВДА і життя". Він „ходив і робив добро"; Він „дав нам образ", щоб ми були звершені, як Його Небесний Отець є звершений.

Буває, що задля правдомовності треба деколи дещо потерпіти від людей, але, пам'ятаймо, ніколи від Господа Бога. Маленьке терпіння від людей заслужить нам велику нагороду перед Богом. А щоб бути готовими навіть потерпіти задля правдомовності молімся разом зі Слугою Божим Андреєм: Господи, дай мені мудрість правдомовності і добрих діл . . ."

35-РІЧЧЯ СВЯЩЕНСТВА О. КРИЛ. В. АНДРУШКОВА

В неділю, 30 січня 1972 р. відбувся в Коговсі, Н.И., ювілейний бенкет з приводу 35-річчя священства о. крил. Володимира Андрушкова при участи 328 осіб, у тому 15 священиків. Тостмайстром бенкету був о. П. Огірко, головним промовцем о. д-р П. Івахів. О. дек. д-р Б. Волошин прочитав грамоту від Їх Блаженства, Кардинала Кир Иосифа Сліпого з найменуванням на почесного крилошанина о. В. Андрушкова „за ревність на Божу Славу, за добро Святої Церкви, за спасіння душ, за Ваші прикмети ума й серця". Понад 50 привітів наспіло на ювілей.

Ювілят народився у Львові 29 лютого 1906 р., богословські студії закінчив у Мюнхені, Преосв. Кир Никита Будка висвятив його на священика 29 червня 1936 р. У 1937 р. виїхав до Америки, де душпастирював у Нантикок, Па, від 1938-40 рр. у Стемфорді, від 1940-43 у Пасейку, Па., в 1943 р. був канцлером і префектом малої семинарії у Стемфорді, редактором катол. тижневика „Шлях", духовним опікуном „Провидіння", капеляном Ліґи Української Католицької Молоді. В 1944-45 душпастирював у Палмерстоні, від 1946-52 у Скрентоні, від 1952-67 у Північному Бруклині, Н.И., де побудував величаву школу, був нюйорським деканом. Від 1967 р. душпастирює в Коговсі, Н.И., де приготовляє будову нової церкви. Ювілят давав численні місії й реколекції. В 1970 р. вибрано його головою т-ва священиків ім. св. ап. Андрея, на з'їзді українських католицьких священиків у Франції в 1971 р. вибрано його головою світового т-ва українських католицьких священиків ім. св. ап. Андрея. Своєю душпастирською ревністю, участю у громадському житті, зокрема в акції за встановлення патріяльхального устрою Української Католицької Церкви з'єднав собі загальну любов і пошану всіх парафіян, бо служба Богові, Христовій Церкві та українському народові зв'язані в Ювілята нерозлучно. Бажаємо йому дальших успіхів у жертвенній праці у Христовому винограднику.

І. Д.

Братство св. Миколая вшанувало

І. НОВОСАДА

Братство св. Миколая вшанувало дня 1 грудня 1971 року свого довголітнього бувшого президента Івана Новосада у парафіяльній залі Церкви Пресв. Евхаристії в Іст Кілдонан, Вінніпеґ. Верховна Управа запросила на цей Вечерок Митрополита Кир Максима, священиків міста Вінніпеґу і околиці та представників українських католицьких організацій.

Вечерком проводив теперішній президент Братства Іван Козоріз. Він привітав Івана Новосада і його дружину від Верховної управи та змалював сильветку Новосада як всестороннього українського католицького діяча, який впродовж довгих років віддавав усі свої сили, здібності і свій час для добра Української Католицької Церкви і народу. Він був співредактором українського часопису „Будучність Нації", що її очолював о. Ігор Шпитковський, був співредактором дитячої газети „Мій Приятель", що його видавав о. Семен Іжик, а головне був довголітним секретарем Централі Українців Католиків Канади, а відтак Манітоби і вкінці одним із визначних президентів Братства св. Миколая. Крім цього є одним її визначних членів Українського відділу Лицарів Колвмба та член многих інших організацій.

Як президент Братства св. Миколая Іван Новосад крім вишколу ряду організаторів на вишкільних семінарах подбав про те, що Братство стало наймодернішою обезпеченевою установою, впровадивши найновіші обезпеченеві і пенсійні пляни. За час його головування, тобто за 11 років, майно Братства зросло майже на один мільйон долярів. Іван Новосад це найвизначніший діяч новітньої доби. Основні його риси це глибока віра, незвичайна працьовитість, товариськість і прецизна виконність взятих на себе обов'язків. Такий він є в громадському житті, такий і у своому підприємстві, яке двигнув із безнадійного стану на висоту проспе-руючої установи.

По цій лінії висловились теж другі промовці, як парох церкви Пресвятої Евхаристії о. д-р С. Семчук, а зокрема наш Митрополит Кир Максим, який при цьому з'ясував присутнім найважніші проблеми нарад Папського Єпископського Синоду і Синоду Української Католицької Церкви в Римі.

На закінчення вечора президент Іван Козорів вручив панству Новосадам прекрасно різьблений альбом, як дарунок від Братства св. Миколая.

Щирими словами дякував Іван Новосад за його вшанування і обіцяв дальше працювати по його змогі для добра Української Католицької Церкви і Українського народу.

Богослуження

БЕРЕЗЕНЬ

о. П. Іванець
6036 - 105 B. St., Edmonton
Ph. 434-8279

5 березня — Стар
12. — Ліпор
19. — Ярослав
25. Благовіщення — Скаро
26. — Стар

о. Г. Гурко
P.O. Box 8, Radway
Ph. 736-3501

5 березня — Радвей 9.30; Елдорена 11
12. — Восетна 9.30; Параскевія 11
19. Смокі Лейк 10.30
26. — Смокі Лейк 10.30

о. М. Гураль
11535 - 78 Ave., Edmonton
Ph.: 436-3018

5 березня — Карвел год. 10.30
12. — Вайлдвуд год. 9.30 велик. сповідь, год. 10.30 св. Літургія
19. — Чергіл год. 9.30 нагода до св. сповіді

о. Є. Дмитрук
11139 - 110 A Ave., Edmonton
Ph. 424-1472

5 березня — Восток св. Михаїла. Сповідь у всіх церквах субота рано і Сл. Б. — Сорокоусти, вечір год. 7 і неділя рано
12. — Лемонт
19. — Делф
25. Благовіщення Пр. Бог. — Ст. Майкел рано сповідь і вечером год. 7
26. Квітна неділя — Ст. Майкел

о. Ол. Захаріясевич
P.O.B. 215, Holden
Ph. 688-3835

4. субота — Дейзленд год. 10 великодня сповідь
5. — Голден год. 8.30; Дейвленд год. 10.30
11. субота — Коперник год. 10 великодня сповідь
12. — Голден год. 8.30; Коперник год. 10.30
18. субота — Голден-фарми год. 10 великодня сповідь
19. — Голден год. 8.30; Голден-фарми год. 10.30
25. Благовіщення Пр. Бог. — Голден год. 10.30 співана, пополудні год. 3 до 6 великодня сповідь
26. — Голден год. 10.30 співана

о. Б. Каричек
P.O. Box 391, Athabasca
Phone: 675-2593

5 березня — Росінгтон 10.30
12. — Атабаска 10; Фрейнс 1 пополудні
19. — Річмонд Парк 10; Проспериті 12.30
26. — Атабаска 10

о. П. Литвин
Two Hills, Alta
Ph. 657-2345

Великий піст: Ту Гілс, щосереди, год. 7 веч.; Новий Київ щоп'ятниці, год. 7.30 веч.

о. Б. Лисак ЧСВВ
P.O.B. 58, Mymam, Ph. 366-3890

5. — Мирнам 10; Бовелон 11.30
12. — Файделиті 10.30
17. — Мирнам — великодня сповідь 6.30 веч.
19. — Ллойдминстер 10.30
25. — Мирнам 10
26. — Мирнам 10; Моркемб 11.30

о. М. Мартинків
12204 - 113 Ave., Edmonton

5 березня — Равид Гил 9; Кемровз 11
12. — Гей Лейкс 10 і загальні збори
19. — Кемровз 9; Равид Гил 11 і загальні вбори
25. Благовіщення П.Б. — Кемровз 9 сповідь, 10 Сл. Божа
26. Равид Гил 9 сповідь, 10 Сл. Божа

о. П. Петришин
Box 83, Redwater, Alta
Phone: 735-3952

5 березня — Редвотер год. 10.30
12. — Редвотер год. 9; Федора год. 10.30
19. — Редвотер год. 9; Вог год. 10.30
25. Благовіщення — Редвотер год. 10.30
26. — Редвотер год. 10.30
30. Вел. Четв. Страсти — Редвотер год. 7 веч.
31. Вел. П'ятн., Пол. Плащ. — Редвотер год. 9; Вог год. 11; Федора год. 1.00

о. К. Стангрет
P.O. Box 322, Vilna
Ph. 636-3543

5. березня — Вилна, хрестопоклонна неділя, н. ст.
12. — Стрий, в суботу 11-го від год. 2 попол. великодня сповідь
19. — Спедден, у суботу 18-го від год. 2 попол. великодня сповідь
25. — Вилна, Благовіщення н. ст. — у п'ятницю 24-го від год. 2 попол. великодня сповідь
26. цвітна неділя — Вилна, Сл. Божа читана, год. 8 рано, благословлення і роздача шутки
31. Велика П'ятниця — Вилна, год. 10 положення плащаниці

о. Р. Стародуб
P.O. Box 227, Innisfree
Ph. 592-3804

5 березня — Левой 10 рано, в суботу перед тою неділею від 6.30 — 8.30 веч. великодня сповідь
12. — Ренфурлі 10 рано, в суботу перед тою неділею вечером від 6.30 — 7.30 великодня сповідь; Менвіл 7.30 веч. Служба Божа, перед Сл. Божою від 6.30 — 7.30 велик. сповідь
19. — Іннісфрі XI ренч, в суботу перед тою неділею вечером 6.30 — 7.30 спов.; Іннісфрі X ренч, в суботу перед тою неділею від 3 — 4.30 попол. вел. сповідь
24. п'ятниця — Іннісфрі-місто — вечером від 6.30 — 7.30 сповідь а потім Сл. Божа
26. — Іннісфрі-місто 10.30

о. І. Черкавський
P.O. Box 141, Derwent
Ph. 948-3730

5. — Дервент 10.30
12. — Дервент 8.30; Елк Пойнт: сповідь 10, Літургія 11
19. — Дервент 8.30; Верміліон — субота сповідь 7.30 веч., неділя сповідь 10, Літургія 11
26. — Дервент 8.30; Нортерн Велі, сповідь 10, Літургія 11

САСКАЧЕВАН

Арран — округа

4. субота — (Поминальне богослужения, за душі померші) — Арран-Весна. В год. 10.00 рано: Співана Служба Божа і парастас
5. неділя (Друга Великого посту) — Арран-Місто в год. 9 рано Служба Божа; Арран-Весна в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто в год. 3.00 попол. Вечірня з поклонами
6. понеділок — Пеллі (Поминальне богослуження за душу бл. п. Софії Перепилюк в Пеллі, Саск. В год. 10.00 рано Сл. Божа.
11. субота — Арран-місто (Поминальне богослуження за душі померлі). В год. 10.00 рано: Співана Служба Божа і парастас
12. неділя (Третя Великого Посту, "Хрестопоклінна") — Пеллі в год. 9 рано Служба Божа; Арран-місто в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто в год. 3 попол. Вечірня з поклонами
18. субота — Пеллі (Поминальне богослуження за душі померші). В год. 10 рано Співана Служба Божа і парастас
19. неділя (Четверта Великого посту) — Арран-місто в год. 9 рано Сл. Божа; Пеллі в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Пеллі в год. 3 попол. Вечірня в поклонами
22. середа — Арран-місто в год. 7 вечора Утреня з поклонами
26. неділя (П'ята Великого Посту) — Пеллі в год. 9.00 рано Сл. Божа; Арран-місто в год. 10.30 рано Співана Служба Божа; Арран-місто в год. 3 попол. Вечірня з поклонами

о. Б. Бачинський
922 - 108 St., North Battleford
Ph. 445-2731

5. — Норт Батлфорд, Радісон год. 2.30 попол.
12. — Алтікен, Спірс в год. 2 попол.
19. — Норт Батлфорд
26. — Вітків
31. Вел. п'ятниця — Радісон, виставлення плащаниці

о. М. Шевчук
P.O.B. 36, Wakaw, Sask.

5 березня — Вакав 10 рано; Ст. Дж. 11.30
12. — Вакав 9 рано; Прудгом 11
19. — Вакав 10 рано; Сокаль 11.30
26. — Вакав 9 рано; Борщів 11

о. В. Фляк
Box 1604, Humboldt, Sask.
Ph. 682-2165

5 березня — Гамболдт 9; Леніген 11
12. — Гамболдт 9; Бруно 11
19. — Бруно 9; Гамболдт 11
25. Благовіщення П. Д. Марії — Бруно-місто 10.30
26. — Гамболдт 9; Волверін 11

Сорокоусти кожної середи в Бруно, а в п'ятниці Гамболдт год. 7.30 вечора.

БРИТАНСЬКА КОЛЮМБІЯ

о. І. Макух
Victoria, B.C., Ph. 384-2292
1112 Caledonia Ave.

12. — Вікторія 10 рано
12. — Шемайнус 3 попол.
19. — Порт Алберні 10 рано
26. — Вікторія 10 рано

ЦЕРКОВНІ СВЯТА

Юліянський календар:

5 березня, неділя, 2 Посту. Тимотея

12 березня, неділя, 3 Посту Хрестопоклінна. Василія

19 березня, неділя, 4 Посту. 42 мч. в Аморії

26 березня, неділя, 5 Посту. Никифора

Григоріянський календар:

5 березня, неділя, 3 Посту Хрестопок. Конона

12 березня, неділя 4 Посту. Теофана

19 березня, неділя, 5 Посту. Хрисанта

25 березня, субота, Благовіщення Пр. Діви Марії

26 березня, неділя, Квітна. Соб. Арх. Гавриїла

31 березня, п'ятниця, Велика П'ятниця

IMPERIAL MEMORIAL & STONE Company
10702 - 101 St., Edmonton
Найбільша в Едмонтоні й одинока робітня пам'ятників, від 1903 р. Великий вибір пам'ятників з ґраніту й мармуру до оглядання в нашій виставовій залі. Хрести всяких розмірів, покриття на гроби, плоскі таблиці на гроби з мармуру, ґраніту й бронзи. Написи на пам'ятниках даром та дарова достава. Пишіть за фолдером "D". Замовляйте прямо в нас й дістанете 25% опусту від нормальної ціни.

УКРАЇНСЬКИЙ ПОХОРОННИЙ ЗАКЛАД

★
найнижча ціна
найкраща
обслуга
ЗВЕРТАЙТЕСЬ ДО
НАС З ДОВІР'ЯМ
★

М. Панилик — управителі — М. Пасемко
PARK DALE FUNERAL HOME
ST. PAUL — PHONE 645-3902 — ELK POINT — RADWAY

win $ 150 in cash or 1st prize
OFFERED BY
orest studios
2nd prize $75
3rd prize $50
to celebrate their 20th anniversary
the brides of 1972 contest ....
PHONE FOR APPOINTMENT TODAY — 479-3171
8733-118 ave.
edmonton,

Можете купити молитовник
"ГОСПОДИ, ДО ТЕБЕ ВОЗНОШУ ДУШУ МОЮ"

За благословенням верховного архиепископа Його Блаженства Йосифа появився молитовник, виданий у Римі, на доброму папері, 900 сторінок друку. На зміст складаються: різного роду молитви, в тому багато молитов Божого слуги митрополита Андрія, тексти св. Літургії св. Івана Золотоустого, Вечірні та Утрені (незмінні частини), тропарі й кондаки, Молебні й Акафисти тощо. Ціна 7 долярів.

Хто бажає набути цей молитовник, виданий згідно з постановою синоду владик Української Католицької Церкви, хай пише, долучивши 24 центи на оплату поштової пересилки, на адресу:

Rev. W. Tarnawsky, 11301 - 96 Str., Edmonton 18, Alberta

Групова Проща до Святої Землі
ТА ВІДВІДИНИ ІСТОРИЧНИХ МІСЦЬ У ТУРЕЧЧИНІ
від 2 до 23 травня 1972 р.
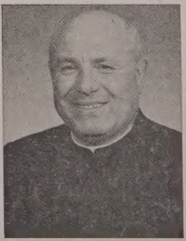
ВІДВІДАЙТЕ:
ЄРУСАЛИМ ТА ІНШІ МІСЦЯ В СВЯТІЙ ЗЕМЛІ
В ІСТАМБУЛІ: СОБОР СВ. СОФІЇ, де посли князя св. Володимира вирішили прийняти християнство; музей, палату Топкапі, де жила султанша українського роду Росксоляна, руїни міста Ефесу, де похований св. Іван Богослов та де є гора Божої Матері та інші історичні місця в Істамбулі.
УКРАЇНСЬКІ ІНСТИТУЦІЇ В РИМІ ТА ЧУДОТВОРНЕ МІСТО ЛЮРД У ФРАНЦІЇ.
21 ДНІВ — 1,326 долярів
В ЦІНІ ВКЛЮЧЕНІ: переліт, переїзди з летовища та на оглядини всіх місць, готелі та гостинниці з повним харчем, оплата за відвідини музеїв.
ТУРУ ПОГОДИВСЯ ВЕСТИ: — о. митрат М. Сопуляк, який побував у всіх місцевостях.
Наше бюро полагоджує справи всяких подорожей.
ЗА БЛИЖЧИМИ ІНФОРМАЦІЯМИ ЗВЕРТАЙТЕСЯ ДО:
ІВАНА ДОРОСЕВИЧА
ПОДОРОЖ ВІДБУДЕТЬСЯ ЛІТАКОМ КАНАДСЬКОЇ ЛІНІЇ СіПіЕр
Astro Travel Service
10019 - 103 Ave. Centennial Bldg. Tel.: 423-2351
Edmonton, Alberta

УКРАЇНСЬКІ ВІСТІ

UKRAINIAN NEWS

Український католицький тижневик ❖ Виходить щочетверга в Едмонтоні ❖ Видає Спілка «Українські вісті» ❖ Річна передплата в Канаді: $5.00, поза Канадою: $6.00; зміна адреси: 15 центів.

Published every Thursday in Edmonton ❖ Member of the Canadian Weekly Newspapers Association ❖ Yearly subscription in Canada — $5.00, in other countries — $6.00.

Ukrainian News, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alberta

Second class mail registration number 1035.

Телефон 422-5708 Telephone

НАРОД СОБІ — ШЕВЧЕНКІВСЬКА ФУНДАЦІЯ

Живемо в добі, що ставить перед кожним з нас, членами української спільноти у вільному світі, тверді вимоги: допомогти героїчній українській нації в її накиненій боротьбі на життя і смерть усіма нашими силами. Москва проголосила як остаточну мету своєї політики „злиття націй" і здійснює плянову русифікацію України постепенно: політичною, мовно-культурною та етнічною русифікацією. Тому користується політикою „народовбивства", щоб якнайвище осягнути свою мету: „поглинути всі народи на просторах СССР і перетопити їх у горнилі російської нації". Отже від закінчення визвольних змагань винищує пляново в першу чергу українську націю, як найбільшу між поневоленими Москвою, що ставить їй теж найзавзятіший спротив. Крім біологічного винищування субстанції українського народу масовим терором, зорганізованими голодами, масовими переселюваннями і концентраційними таборами Москва нищить передусім пам'ятки української культури (відома пожежа документів до історії України та її культури в Києві в 1964 році) і очорнює всіх національно-свідомих творців і носіїв тієї ж, української духової культури, щоб їх безпощадно знищити. Останні масові арештування і репресії в Україні тільки підтверджують ще один зайвий раз, що Москва не думає поступитись, бо „вільний світ" вмиває мов Пилат руки і спокійно приглядається „політиці народовбивства" поневолених Москвою народів.

Очевидно участь кожного з нас у творенні непромінальних цінностей тут, у вільному світі — це свідоцтво на суді історії перед майбутніми поколіннями, чим і як ми допомагали „в це время люте" українській героїчній нації. А історія ставить до нас великі вимоги: не тікати перед проблемами, хочби найскладнішими і найбільше заплутаними, але в міру наших можливостей їх розв'язувати або бодай допомагати їх розв'язці в майбутньому. Перед кожним з нас стоїть невідхильне завдання: плекати і розвивати українську духову культуру, щоб молоді покоління української спільноти в вільному світі жили повноцінним життям і могли творити ті цінности непромінальні тут, що їх нищить, забороняє або спотворює ворог там в Україні. А ворог пляново нищить безпощадно історичні пам'ятки самобутности й окремішности України, зокрема з визвольних змагань, а їхніх носіїв і визнавців очорнює і винищує по концентраційних таборах.

Яке ж невідкладне завдання висуває перед нами вимога хвилини? Очевидно мобілізація всіх наших сил в обороні неповинних жертв Москви, але це тільки один бік справи. Другим дуже важливим — це творення міцних основ під всебічний розвій української культури, конкретно плянова розбудова, і то приспішеним темпом, Шевченківської Фундації, створеної в 1963 році Комітетом Українців Канади. Обов'язком кожного з нас стати її членом і вміру наших фінансових спроможностей скласти свою жертву. Історія України записала золотими буквами поодиноких і збірних меценатів, які продовж століть склали свої щедрі дари з метою допомоги розвиткові духового життя української нації. Найкращим пам'ятником відомого мецената кн. Констянтина Острозького — це Острозька Академія, а її плід — збірна праця українських учених „згуртованих у ній — Острозька Біблія, що появилась друком 1581 р. Богоявленське Братство, основане в Києві в 1616 р. завдяки щедрій фундації, тобто записові майна на публічні культурні цілі, Галшки Гулевичівної та праці галицьких учених під проводом Йова Борецького і гетьмана Петра Конашевича Сагайдачного, стало основою спершу Братської школи, щоб від 1632 р. стати підбудовою, пізніше відомої, нашої Київо-Могилянської Академії .Раніше, бо в XVI столітті збірне меценатство братчиків Ставропігійського Братства у Львові допомогло стати йому культурним осередком цілої України, зокрема Західної. Його школа виховала багато культурних діячів і була зразком для братських шкіл у Києві ,Луцьку, Вильні та інших містах України-Руси.

Такими світлими меценатами в XX ст. були: Слуга Божий митрополит Андрей, відомий основник Українського Національного Музею і Богословської Академії з її першим ректором та найближчим співробітником Верховним Архиепископом, Його Блаженством Йосифом VII; Євген Чикаленко, видавець щоденника „Ради", щедрий меценат українських видавництв та фундатор Академічного Дому у Львові. А Наукове Товариство ім. Тараса Шевченка хіба не стало нашою Академією Наук завдяки щедрим дарам землевласнички Єлисавети Милорадович, проф. П. Пелехинові й інж. В. Симиренкові, коштом яких закуплено і вивіновано власну друкарню і придбано два просторі будинки у Львові для нього? Хіба не завдяки збірному меценатству могла появитись, накладом НТШ, тритомова статейна „Енциклопедія Українознавства", а тепер уже появилось 6 томів гаслової? Хіба всі видання історії з визвольних змагань, пера проф. д-ра М. Стахова та інших учених, не побачили світла завдяки збірному меценатству. А чи Іван Телевяк, селянин із Збаражчини, не перейшов до історії, як зразок до наслідування, пожертвувавши на Рідну Школу в Збаражі і в Рогатині 52.000 корон? Це ж княжий дар, бо він, як та вдова, що жертвувала свою лепту з притчі Христа, себто все, що мала, записав своє майно на розвій обох українських гімназій, щоб уможливити дітям українських селян, учитись української культури і виростати на робітників на народній ниві. Хіба й його слідами не пішов робітник Іван Хрін з Виндзору і не переслав на Шевченківську Фундацію 16.055.00 дол., найвищу дотепер вплачену дотацію. Очевидно за його прикладом, як і І. Нападія з Саскачевану, який подарував Шевченківській Фундації понад 12.000 дол. чи робітникові з Вінніпегу, який передав усі свої ощадности тій же ж Ш. Фундації, підуть напевно ідейні і жертвенні українці в цілій Канаді зокрема повинні їх наслідувати ми, українці Алберти. Розбудовавши якнайшвидше Ш. Фундацію понад один мільйон долярів, ми матимемо кожного року найменше 100.000 дол. на культурні цілі української спільноти в Канаді. Покищо 401,838.62 дол. дали прибутків ледве 40.000 дол. на культурні потреби української спільноти. Це вже добре, але рішуче, рішуче за-

(закінчення в 3-тій колонці)

Мозаїка в куполі собору Святої Софії

УПБ, Рим) — При Божій помочі та духовій і щедрій матеріяльній підтримці наших вірних, розкинених по всьому світі, закінчено праці інсталяції мозаїки в куполі храму Божої Премудрости в Римі, що з дивним бігом обставин є заразом величавим мистецьким даром у 80-ліття Блаженнішого Кир Иосифа.

Знаючи відносини й ускладнення всіх праць, без перебільшення можемо сміливо твердити, що ця мозаїка є успішним і благословенним завершенням одного з етапів в будові храму Св. Софії. Проєкти склав мистець проф. Святослав Гординський, а мозаїку виконав проф. Т. Монтічеллі. В сумі всіх цих зусиль вийшло дійсно грандіозне діло — архитвір української духової скарбниці, що вже полонить всіх відвідувачів та захоплює знавців візантійського мистецтва, які в своїх оцінках не знаходять слів подиву та признання. Одні з них щиро заявляють, що це — найкраща мозаїка в Римі, якій дорівнювати можуть лиш венеціянські мозаїки св. Марка. А другі твердять, що це — найвеличавіший східній храм у західньому світі.

І дійсно, ввійшовши до храму почуваєтесь немов відірвані від землі і піднесені до небесних висот. Бо-ж зі склепіння куполи у велетенських розмірах глядить лагідне, і водночас насназене Божим масстатом обличчя Христа — Пантократора, що немов говорить: „Аз єсьм світ міру. Ходяй по мні не імать ходити во тьмі, но імать світ животний", — слова написані у великій дузі довкруги постаті Христа. Нижче Пантократора посередині зображена постать Матері Божої — Оранти в почоті дванадцяти ангельських хорів: Ангелів, Архангелів, Херувимів, Серафимів, Властей, Престолів, Господств, Сил, Начал — шостокрилих, многоокиx, пернатих і всіх небесних сил безплотних. Нижче небесних хорів, між вікнами, зображені сімнадцять пророків — світочів і носіїв Божої Премудрости у Старому Завіті. Кожен з них держить в руках пергамін з відповідними написами Божого Об'явлення ними проповідуваного.

На вікнах видніють вітражі, проєкту мистця Святослава Гординського, вміло виконані у східньому дусі архітектом Джуліяні, восьми Київо-Галицьких Митрополитів Руси — України, починаючи від Іларіона, через Клима Смолятича, Петра Акеровича, Григорія Цамвлака, Кардинала Ізидора, Михайла Рогози, Петра Могили до Иосифа Вен'ямина Рутського. А постать святця Слуги Божого Митрополита Андрея Шептицького прикращує вже святилище разом зі слов'янськими апостолами Кирилом і Методієм. І наче спливає склепіння мозаїки з небес до землі чотирьома символами Євангелистів на утлах куполи; а самі ікони Євангелистів Христових будуть зображені на Царських Вратах іконостасу.

Читачам, які ще не мали змоги оглянути мозаїку, подаємо ще деякі дані. Площа цілої мозаїки — понад 250 квадратних метрів з 42-ома фігурами, майже подвійна величиною як мозаїка в абсиді. Сам тільки Пантократор у склепінні має понад 20 квадратних метрів .Вага мозаїки 3.375 кілограмів і все це наче зависло в повітрі. Золото, спеціяльно приготовлене на смальті у венецьких робітнях у різних відтінях, щоб з цілости розрізняти ще авреоли святих, написи й орнаменти. Всіх кусників золота у мозаїці є 2.250.000.

Дивні дійсно дороги Божого Провидіння. Бо в цей тривожний час на Україні, тут в осередку християнського світу виростає новий храм Божої Премудрости, що є не тільки монументом незнищимости нашої віри, але і неперевершеною перлиною нашої духової скарбниці та християнського мистецтва і богословської мислі. Тому молимо Всевишнього, щоб дозволив Блаженнішому Верховному Архиепископові, в найкоротшому часі, завершити заплановані дальші мозаїки у храмі Божої Премудрости на славу Бога і як заповіт грядучим поколінням.

Народ собі – Ш. Ф.

мало, щоб уможливити появу друком цінних праць, які вже ждуть готові на фонди. Кожний бо жертводавець на Шевченківську Фундацію складає на культурні цілі української спільноти та увіковічнює своє ім'я в Пантеоні слави найбільше заслужених українців в історії України.

Студенти критикують

З ініціятиви управи Союзу українських журналістів студентка І. Макарик, член управи, зорганізувала зустріч між студентами і журналістами в торонтському університеті 19 лютого ц.р. Мета сходин — дати нагоду студентам висловити свої критичні завваги щодо нашої преси в Канаді. З цією метою був створений студентський панель, що мав дати критичну аналізу нашої преси в Канаді. Участь у цьому панелі вз'яли такі студенти: І. Таращук — керівник дискусії, Б. Колос — студент журналістики, А. Бандера та З. Зварич — студент історії східньої Европи. Ще мав вз'яти участь у панелі Б. Будний з Оттави, але його не було й ніхто про його неприсутність не тільки не згадав, а й не виправдав.

У критичних заввагах наших студентів чимало було дечого слушного проти нашої преси. Відмічено, що в нас надто багато пресових органів, які віддзеркалюють тільки діяльність своїх партійних угрупувань чи організацій, а не дають цілісної картини нашого суспільно-громадського життя. Чому, мовляв, студент мусить читати чотири часописи, щоб зорієнтуватись у поглядах. Далі рівень наших тижневиків незадовільний. Через роздрібненість наслідком надто великого числа газет, наші редакції клигають і матеріяльно і в доборі співробітників і з тиражем. Чи не можна-б, кажуть студенти, получити кілька газет і тут дати змогу висловити різні думки. Адже, на їхню думку, можна б у цій самій газеті висловитись і бандерівцеві і мельниківцеві та іншим на зразок колишнього торонтського „Телеграму". Така газета здобула б більше передплатників, збільшився б тираж і тим була б у спромозі дати кращу платню українському редакторові. Через брак фінансової основи нема спромоги вкласти більше праці в газету, бо — звичайно — одна людина робить усе сама.

Щодо рівня наших газет, то він дуже незадовільний, а тон дискусії надто особистий і безпроблемний. Мовляв, дуримо самі себе та читачів, живучи у фантазії й не бажаючи бачити своєї дійсности. Наша преса не дає аналізи світових подій, ніхто не цікавиться канадськими справами й наша преса проявляє брак політичної зрілости. Не пишемо про свій крах в Азії. Також нема театральних, музичних ітд. оглядів фахівців.

У нашій пресі клигає інформація, бо, наприклад, в „Гомоні України" не можна найти вісток про працю в УНО та в споріднених організаціях, а в „Новому Шляху" — навпаки! Крім того, студента не цікавлять у газетах різні програми та самі імена доповідачів, але зміст праці та думок. Він не читає таких дописів, де відмічено, де хто сидів на бенкеті чи похвальні промови тощо. Це були б коротко зібрані закиди проти нашої преси від наших студентів.

У питаннях та дискусії студенти Макарик і Заяць указували, що може була-б мертвеччина, коли б получено газети і не було потрібного суперництва та шукання доріг зробити газету кращою або вказування на колишній „Телеграм", що затривожив англомовних канадців своєю ліквідацією, мовляв, не буде іншої думки.

Дискусія деяких працівників пера, на жаль, не була на висоті та речева. Замість шукати причин такого незадовільного стану, чого, до речі, більшість журналістів свідома, і вказати спосіб, як подолати труднощі та знайти розв'язку, вони в критиці пішли ще дальше за студентів. А втім, не все в нашій пресі аж так чорно, як панелісти та деякі дискутанти бачать. Перегинати палицю надто — теж недобре.

Які ж можна зробити підсумки з цієї зустрічі? Які позитиви, а які негативи? Насамперед треба підкреслити великий позитив, що започатковано такі зустрічі для обміну думками. Віримо, що такі зустрічі не припиняться на цій одній і прийдуть ще дальші. Є чимало проблем, щоб спільно їх обмірковувати та єднати працю старших із молодшими у пересмстві. Треба брати до уваги, що в чужих праця переходить безперебійно від старшого покоління на молодше і тому нав'язання контакту дуже корисне явище. Надзвичайно відрадне й те, що студенти, краще чи гірше, висловили свою думку про українську пресу в Канаді.

А негативи? Їх трішки більше, що з часом їх можна буде усунути. У першій мірі — студенти грішать неточністю. Через неї бо панеліст спізнився, сходини запізнились на пів години. Це недобре і принаймні треба було це спізнення виправдати перед громадою. Адже старше громадянство прийшло на означений час. Треба вчитись пошанувати час інших.

Далі коли голова сходин представляє когось публіці, то повинен робити це як слід, а не ставити наголос на саме чиєсь прізвище, бо — мовляв — воно саме за себе говорить. Так, прізвище говорить, але про кого іншого, а не про даного студента, який нам цілком невідомий, навіть що студіює. Адже це прізвище відоме не завдяки самому студентові! Дуже розчаровувало мале число студентів, яких разом із панелістами дорівнювало заледве одній третій старших, яких було приблизно 40. Це применшує аргументацію самих панелістів.

Щож до самої **аналізи**, яку дали студенти, то її взагалі не можна назвати аналізою. Це були менш-більш довільні та вирвані деякі помічення. Не можна говорити про аналізу, коли хтось заявляє: того чи того не читаю, те чи це мене не цікавить. Звичайно мало хто все читає („від дошки до дошки"), але тільки те, що його цікавить. Одних цікавить одне, інших інше, тож і для них мусить бути щось, бо наші тижневики це газети загального характеру.

Одначе, коли хтось хоче дати аналізу преси, він мусить усе в ній прочитати, чи йому це подобається чи ні. А що студенти ґрунтовно не прочитали потрібного матеріялу, то й аналіза вийшла не аналізою. Це видно з їхніх тверджень про брак політичних статтей у нашій пресі, про недостачу зацікавлення канадськими проблемами, про те, що не аналізує світових подій ітд. Можна мати таку чи таку думку про все це, але не можна твердити, що цього немає в нашій пресі або що наші редактори на знають чужих мов. Для аналізи треба було принаймні переглянути нашу пресу та зробити речевий, а не уявний висновок. Звичайно, пишемо про ці недомагання не тому, щоб „бити" студентів, бо в багатьох речах ми з ними погоджуємось. Проте вимагаємо від них більше солідности та докладности, щоб їхня аргументація мала голову й ноги.

Антін В. Івахнюк

Радіопередачі оо. Василіян:

ВЕЧІРНЯ ГОДИНА: слухайте кожної середи о год. 8.30 вечора з французької радіовисильні 680 кц. програму оо. Василіян. У часі посту почуєте:

8 березня — у пошану Т. Г. Шевченка — о. Б. Снігурович

15 березня — Дисонанс у житті християнина — о. М. Ничка

22 березня — Поворот в обійми Отця — о. В. Ваврик, ЧСВВ

29 березня — Христос перед судами: духовним і світським.

МОЛИТВА БОЖОГО СЛУГИ АНДРІЯ

„МУДРІСТЬ ПРАВДОМОВНОСТИ І ДОБРИХ ДІЛ"

о. Микола ДЯДЬО

Пам'ятаймо на практичну християнську засаду: Говорити — це мистецтво; мовчати то ще більше мистецтво. Тома з Кемп каже, що він ніколи не жалував того, що мовчав. А як ми? Будьмо дуже уважливі передовсім тоді, коли говоримо про других. На те звернув нашу увагу й упімнув нас Господь Бог, даючи нам восьму заповідь: „Не свідкуватимеш ложно на ближньоо твого" (Вихід 20:16) Про те саме говорить св. Яків: „Не обмовляйте, брати, один одного. Хто обмовляє або судить брата свойого, той обмовляє закон і закон судить. Коли ти закон судиш, то ти не виконавець а суддя закону. Один лиш законодавець і суддя, який може спасти й погубити. Ти ж хто такий, що судиш ближнього?" (Послання Якова 4:11-12). Про свої часи говорить пророк Єремія, але ми чуємо немовби він говорив про наш час: „Кожен обманює сусіда свого і правди вони не говорять. Язик свій призвичаїли неправду говорити, „лукавлять аж до очманіння" (23:32). Про свідків, що фальшиво свідчать на своїх ближніх каже мудрець: „фальшивий свідок не уникне кари; хто дихає брехнею, не знайде рятунку" (Приповідки 19:5) а натомість „вірний свідок рятує душі; хто дихає брехнею, той облужа" (Приповідки 14:25).

Не будьмо „скорим" суддею наших ближніх. Є багато дечого, щи ми не знаємо про наших ближніх і тому не легко нам судити їх. Ми радше судім себе самих правдиво і поправляймо наші блуди. Другим даваймо добрий приклад, пораду і молімся за них. Ми не все зі щирости хочемо поправити Ближнього, а зі себелюбства і гордості. Також не вірмо у все, що чуємо про других, бо люди судять других під впливом почувань, упереджень, себелюбства. Люди чуються „вищими", коли критикують других і побільшують їхні вади; їм здається, що тим самим применшують свої власні!

Якщо ми будемо руководитися в розмовах з другими чи про других християнською любовою ближнього, то, правдоподібно, ми не надужиємо нашого язика і не обидимо наших ближніх. Любов підкаже нам, чи треба щось сказати і коли сказати про нашого ближнього. Ми повинні при тому пам'ятати, щоб як найменше говорити про неприсутніх, які не можуть наших тверджень спростувати чи заперечити. А вже таки дуже злим є говорити щось недоброго про померших. Їх осудив вже Господь Бог сюди чи туди і не наша справа мішатися до Божих судів. Казали вже давно: про померших говори або добре або нічого.

Це правда, що ми маємо право, і навіть дуже часто обов'язок боронити себе перед „злими язиками". Але коли то робимо, ми не повинні робити якраз того, що роблять ті „злі язики" і самим стазати такими злими язиками, воювати проти них тими самими методами! І знова любов до ближнього чи до нашого „ворога", бо й це приказав Христос („Любіть ворогів своїх") підкаже нам, як себе боронити. Нехай наша оборона буде обороною нашої чести, а не безчещенням нашого противника. Співчуваймо таким, що про нас зле говорять, бо вони більше ображують Бога, ніж нас „Не переймайся тим, хто тебе любить чи не любить. Шкода тратити час на те. Якщо Бог з тобою — хто проти тебе? Говори більше з Богом то менше говоритимеш про других. Це ніщо не змінить, що люди про тебе думають чи говорять, але що Бог! Тому то правдою є, що хто мало говорить, більше навчиться ніж той, що багато говорить. Не все є корисним вказувати і говорити про помилки других навіть дійсні. Задля спокою варто деколи змовчати. Бо говорення, що не помагає тому, що говорить чи тому, що слухає, є стратою дорогоцінного часу, що ніколи не вернеться. Заки говориш подумай. Що скажеш — то вже не твоє воно!

Говори про других так, як ти хотів би, щоб про тебе говорили. Як ми судимо так нас буде судити Господь Бог. Про других не

(закінчення на 5 стор.)

Діфенбейкер на чолі Міжнародного комітету

ОБОРОНИ ПРАВ ЛЮДИНИ

На запрошення Комітету Українців Канади, діючого в імені СКВУ і його Комісії Прав Людини, дня 17лютого ц.р. б. прем'єр Канади Дж. Г. Діфенбейкер погодився негайно покликати до життя Міжнародний комітет оборони прав людини та станути на його чолі, як основник і голова цього комітету. Подаючи до відома своє рішення під час пресової конференції КУК в готелі Мальборо у Вінніпегу, б. прем'єр Канади, відомий зі своїх .виступів в обороні прав людини і поневолених народів в Канаді і на форумі ОН, заявив, що він зробить все можливе, щоб кинути світло правди на потоптання прав людини і поневолення цілих народів під режимом советсько-російської тиранії.

Відчитуючи заяву Комітету Українців Канади, його президент о. д-р В. Кушнір подав до відома, що завданням цього міжнародного комітету для оборони прав людини є простудіювати поодинокі випадки політичних ув'язнень та перевірити засуди видані советськими судами в Україні та в інших країнах під советським пануванням з метою подати до відома цілого світу безсторонну юридичну опінію цього комітету. Як основник і голова, Дж. Г. Діфенбейкер покличе до співпраці визначних державних мужів та правників міжнародної слави, запрошуючи їх як членів проводу цього міжнародного комітету.

На пресовій конференції д-р С. Яр. Кальба, екзекутивний директор КУК, відчитав звернення Комітету Українців Канади у справі советсько-російських репресій в Україні, в якому закликається українські організації Канади та всіх канадських горожан доброї волі прилюдно напятнувати й осудити всіми доступними їм засобами переслідування українських діячів у Україні.

Покликання ВДост. Діфенбейкера як основника і голови Міжнародного Комітету Оборони Прав Людини передано як головну вістку того ж дня на головних станціях канадської телевізії і радія, а наступного дня появились обширні статті в англомовній щоденній пресі Канади. Крім кореспондентів радія, телевізії та англомовної преси, в пресовий конференції взяли участь кореспонденти українських щоденників „Свобода" і „Америка" та тижневиків „Новий Шлях", і „Канадійський фармер" і представники деяких національних публікацій.

Комітет Українців Канади Централя

Слухайте релігійних радіопередач

Щопонеділка о 8.30 вечора з едмонтонської французької радіостанції Се-Аш-Еф-А (680 кц) пересилається програма Централі українців-католиків Едмонтонської епархії.

6 березня — Рідна Школа при церкві св. Юрія Побідоносця — „Леся Українка";

13 березня — Шевченківська програма філії УНО.

ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА АПТЕКА

MARKET DRUGS LTD.

через дорогу від міського ринку (маркету)

10203 - 97 вул., Едмонтон, Алберта

Борис А. Фербей і п-і Леся Івасюк

Найбільший склад дріжджів та всіх додатків до виробу домашнього вина.

ЇДЕМО НА ПРОЩУ

НИЗКА ВРАЖЕНЬ З ПОДОРОЖІ ДО СВЯТИХ МІСЦЬ

о. М. Сопуляк

ФАТІМА

(Закінчення з попереднього числа)

Нутро величавої церкви-базиліки в Фатімі

Появи „чудесної пані" трьом малим пастушкам в лісі недалеко села Фатіми продовжувалися, як дітям заповіла була „чудесна пані". Четвертий раз мала явитися „чудесна пані" 13 серпня 1917 р. На той день зібралося біля дуба, де все являлася „чудесна пані" понад 20.000 людей, що молилися й ждали на появу. Одначе діти не прийшли й „чудесна пані" не з'явилася теж. Виявилося, що один високий португальський урядник, завзятий безбожник, арештував дітей і передержав їх три дні в тюрмі, щоб перешкодити появі „чудесної пані" та побожним португальцям, що приходили дивитися на появу „чудесної пані". Як зібрані люди про те довідалися, хотіли йти до тюрми й силою відбити дітей. Одначе тоді двічі загриміло й двічі блиснула ярка блискавиця біля дуба над долиною, а над дубом появилася біла хмарка, яка через 10 хвилин покривала місце появ „чудесної пані". Відтак хмаринка зникла. „Чудесна пані" з'явилася дітям відтак 19 серпня на іншому місці, де діти пасли вівці. Вона пожалувала дітей, що мусіли терпіти прикрощі й закликала їх дальше молитися за навернення грішників.

Площа перед базилікою в Фатімі, заповнена прочанами. На право під червоним дахом капличка, збудована на місці появ Божої Матері.

На 13 вересня ждало на появу „чудесної пані" вже бл. 30.000 людей. В саме полудне сонце неначе притемнилося, а його промені стали жовтаві. Нагло появилася на ясному небі світляна куля, яка посувалася небом зі сходу й зійшла на те місце, де звичайно являлася „чудесна пані". За кілька хвилин куля піднялася вгору й зникла в сонці. Під час того, як куля висіла над місцем появи „чудесної пані", біля хмарка накрила те місце, де клячали діти, а з неба почали спадати в напрямі того місця неначе білі пластинки світів, які одначе на землю не долітали, а зникали на деякій висоті. Діти того всього не бачили. Вони бачили лиш „чудесну паню", яка закликала їх молитися, щоб на землі врешті настав мир. Білі платки квітів падали відтак на дітей ще кілька разів. 13 травня 1924 р. американський консул А. Мартінс, який був на місці видінкя, сфотографував ті квіти й їх та соняшні промені виразно видно на світлині.

13 жовтня 1917 р., в холодний дощовий осінний день зібралося в долині, недалеко дуба, де звичайно являлася „чудесна пані" бл. 70,000 людей. Всі промокли до нитки, а ціла долина перемінилася в одно велике болото. Всі троє пастушки прийшли на місце появи з родичами, поклякали біля дуба, а всі зібрані люде почали молитися на вервиці. Точно в 12-ій годині біла хмарка окружила дітей і станула над ними на висоті кількох ярдів. Рівночасно з'явилася й „чудесна пані". Лукія запитали її, хто вона й чого хоче від них-дітей. Вона відповідала: „Я Мадонна від вервиці". А далі сказала що вона прийшла напімнути людей, щоб змінили своє життя, не ображали Господа Бога, молилися на вервиці, поправилися та покутували за свої гріхи. Висловила теж бажання, щоб на тому місці збудувати каплицю й заповіла, що якщо люде поправляться, то незабаром закінчиться війна.

Прочани перед капличкою, де являлася Божа Мати

Після того підняла над дітьми руки, що з них плили соняшні промені і вказала рукою на сонце. Лукія тоді крикнула до всіх приявних: „Дивіться на сонце!" І зараз перестав падати дощ, хмари різійшлися, а на овиді з'явилося ясне сонце, що виглядало неначе округла куля, що стала крутитися кругом себе, неначе вогняне коло. А при тому куля блестіла всіми барвами веселки й розсипала на всі боки світляні проміння й вогненні стовпи. Все що було: небо й земля, дерева, скелі та люди неначе купалися в жовтому, то, на зміну, зеленому, червоному та фіолетному світлі. На кілька хвилин сонце зупинилося в обороті, а відтак почало наново кружляти й розкидати свої промені в різних красках. Так було три рази. А нагло сонце неначе обірвалося й почало неначе падати на землю. Багатотисячна маса людей, що досі дивилася на небо, мов зачарована, почали кричати: „Чудо! Чудо!" Інші говорили: „Вірю в Бога", ще інші кликали на поміч Божу Матір та билися в груди. Всі вони клякнули на землю в болото й голосно молилися, а відтак устали й відспівали разом „Вірую". Чудесна поява тривала приблизно 10 хвилин, а бачили її всі приявні, бл. 70.000 людей, між якими були звичайні рільники, але були теж і вчені, журналісти, ба навіть безбожники. Церковна комісія, яка відтак прослідкувала те чудо, ствердила, що чудо сонця у Фатімі бачили з віддалі прибл. 30 миль. Як сонце повернулося до звичайного стану й люде прийшли до себе, завважили що одне чудо-їхній одяг, промочений дощем та заболочений, протягом кількох хвилин висох й став чистим.

Про останню появу діти оповідали, що, як Божа Мати піднеслася до сонця й зникла, то вони побачили відтак Божу Матір у білому одязі та голубому плащі, а з лівого боку, поруч неї, стояв св. Йосиф з маленьким Ісусом на руках. Оба були одягнені ясночервоний одяг. Малий Ісус відтак благословив людей. Зголом Пресв. Родина зникла й щойно тоді діти побачили чудо з сонцем.

З того часу Фатіма стала місцем величавих прощ з цілого світу. В Фатімі мало місце дуже багато різних чуд, зокрема уздоровлень. Це ті чуда, які були видимі. А скільки там навернулося та розкаялося грішників, за заступництвом Божої Матері, не знає ніхто, бо люде того не виявляють.

Двоє дітей-свідків чудесних появ Божої Матері у Фатімі — Франко й Жасінта повмирали молодо, живе лиш найстарша з дітей Лукія, що вступила до манастиря. (Історію Фатіми переказано за книжкою ОМ-М „Появи Пречистої Діви".)

Наш автобус переїхав останні закрути й виїхав на горбок, з якого видно цілу Фатіму. Перед нами простягалася величезна площа, вимощена кам'яними плитами, на кінці якої на горі стояла величава церква. Недалеко церкви на площі видно малу капличку. Це якраз те місце, де являлася дітям „чудесна пані" — Божа Мати. Кругом церкви чимало чепурних будинків. То передусім готелі та гостинниці для прочан, а теж шпиталі, де перебувають ті хворі, що шукають порятунку в своїй хворобі в Божої Матері. Наш автобус заїхав на площу перед великим будинком. То готель, ресторан та гостинниця місцевої парафії. Там можуть відпочивати й ті прочане, що не живуть в готелі й не користають з ресторану. Ми причепурилися й пішли до великої церкви. При головному престолі служив священник торжественну Службу Божу. Грали органи й співали всі вірні, а було їх досить, бо простора церква була вщерть заповнена. Ми пішли до захристії, вписалися в книгу відвідувачів-священиків й ввічливий церковний прислужник запровадив нас на хори, де є багато престолів й показав нам, при котрому престолі ми можемо служити нашу св. Літургію. Коли я правив Проскомидію, наші три священики сповідали наших прочан, що хотіли прийняти св. Тайни. Опісля ми спільно служили св. Літургію. Нам відповідали півголосом усі наші прочане.

Після Служби Божої пішли ми на площу в напрямі каплиці, біля якої росте дуб, що на ньому діти бачили „чудесну паню". Каплицю облягають увесь час вірні й до неї годі дістатися. Зате недалеко каплиці є джерело в корчі, до якого доступ відносно легкий. Кожний з наших прочан черпав воду, пив сам, а деякі забрали зі собою. Я оглядав гарно влаштовану площу перед церквою. Сама церква збудована 1928 р. Площу вимощено пізніше. Я був у Фатімі давніше в день празника патрона Портуґалії. Св. Літургію служив тоді архиепископ Лісбони. Було дуже багато людей, казали мені, що понад 150,000. Але на теперішній площі вони зайняли би лише невеличку її частину. Кажуть, що на площі може зміститися один мільйон людей. Бувають неділі, коли ціла площа є заповнена прочанами. В 1967 р. у Фатімі побував теперішній Папа Павло VI. А перед двома роками відвідав її наш Верховний Архиепископ Кардинал Йосиф.

Наші прочани повернулися до парафіяльного будинку, перекусили дещо, а відтак порозходилися. Одні пішли до крамниці поруч купувати пам'ятки з Фатіми, другі пішли ще до каплички біля дуба та до джерела за водою, інші пішли оглядати величаву церкву, а ще инші якусь іншу церкву, що своєю будовою всередині дуже нагадує наші церкви. Дехто, змучений дотеперішними мандрами по Фатімі, залишився біля гостинниці відпочивати.

Надвечір усі прочани зібралися біля автобусу. Точніше: їх треба було до того кликати, бо кожний хотів ще троха довше побути в Фатімі. Врешті всі посідали до автобусу. Послідною прийшла наша провідниця, яка вибачалася, що верталася ще до парафіяльної канцелярії, щоб дати на Службу Божу за свого померлого діда.

Автобус рушив. Об'їхав з одного боку великанську площу перед церквою й виїхав на горбок. Кожний з нас кинув ще раз оком на величаву церкву на другому кінці площі, на маленьку капличку з дубом посередині площі, де колись являлася „чудесна пані", а звідки ще й сьогодні слідно її приявність у формі чуд, на величаву площу, куди приїздять десятки тисяч прочан, сказав своє прощальне слово Тій, в якої честь збудовано скромну капличку та величаву церкву — „чудесній пані" — Божій Матері й автобус почав поволі з'їздити вниз в напрямі до Лісбони.

ЦЕРКВА-БАЗИЛІКА В ФАТІМІ ТА ЧАСТИНА ПЛОЩІ ПЕРЕД НЕЮ

Благословлення Найсв. Тайнами хворих, що прибули до Фатіми шукати порятунку.

Спільне засідання і слово в роковини 22 січня

Засідання Президії і ВО УНРади відбулись 22 січня ц.р. у Мюнхені. У ньому взяли участь президент УНР в екзилі М. Лівицький, члени Президії, ВО та декілька членів УНРади. На початку нарад в.о. голови УНРади д-р П. Белей відзначив, що це засідання відбувається в роковини 22 січня, після чого короткі промови виголосили през. М. Лівицький та голова ВО С. Довгаль з нагоди роковин 22 січня 1918 і 1919 років.

Широкий звіт про свою поїздку до Канади і ЗДА склав през. М. Лівицький, який пробув там від 8 жовтня до 23 грудня 1971 р., а потім члени ВО вислухали звіт голови ВО С. Довгаля про діяльність ВО до 15 січня ц.р. ВО розглянув також справу 7-ої сесії УНРади і схвалив запропонувати Президії УНРади скликати сесію по змозі в серпні ц.р., в залежності від того чи до того часу будуть уже відомі остаточно вислідли виборів до Громадського сектору. ВО продискутував справу виборів і ствердив, що дотепер діють уже окружні комісії в Канаді, Австралії, Великобританії та в Південній Америці. Організуються такі комісії в ЗДА та в Зах. Европі.

На суд опінії світу

„Ганебне судилище над Валентином Морозом, скрито-вбивство КГБ сл. п. Алли Горської, вбивство у концтаборі сл. п. Михайла Сороки, останні арешти культурних діячів І. Світличного, В. Чорновола, Є. Сверстюка, І. Дзюби та інших засвідчують, що Москва все наново вертається до жахливого терору, що є суттю її володіння над поневоленими націями. Москва не міняється в нічому. Москва Івана Грозного, який убив власного сина, Петра І, Катерини ІІ, Миколи ІІ, Леніна, Сталіна, Хрущова, Брежнєва, Малюти Скуратова (з його опдічніною, що була пострахом населення за Івана Грозного XVI ст. — прим. Ред.), Ф. Дзержинського, Менжинського, Ягоди, Єжова, Берії, Шелепіна, Серова чи Андропова — все одна і та сама. Не можлива еволюція її терористичної системи до свободи і пошанування прав людини і прав нації. Її імперія, її тюрма народів може вдержуватись лишень брутальним варварським терором і деякий час, наспілку з терором, обманом та обіцянками „раю на землі" для тих, що даються обманювати — читаємо в зверненні Проводу ОУН до всієї української спільноти з січня 1972 р.

Такі ж відозви з осудом Москви появились від Світового Українського Визвольного Фронту, ЦК АБН, Асоціції Діячів Української Культури (АДУК), Об'єднання Українських Письменникі в „Слово", нью-йоркської групи 10-ох молодих письменників, СФУЖО тощо.

Інтервенція в обороні арештованих діячів в Україні

Ню Йорк (СКВУ-УПС). Виконуючи постанову 5-ої пленарної сесії Секретаріяту СКВУ Комісія прав людини Секретаріяту що її очолює сен. П. Юзик, підготовила потрібну документацію у справі арештованих українських діячів в Україні та передала її Комісії прав людини при ОН. З цією метою делегація Комісії в складі: сен. П. Юзик, пастор В. Боровський, Й. Ли-

(Закінчення на 8 стор.)

В ГОСТЯХ НА УКРАЇНІ

ПРОГУЛЬКА В КАРПАТИ

о. П. Криворучка

Поза рідним селом та Львовом мене ще дуже манили наші гори Карпати. Ми домовилися заздалегідь з „Інтуристом", що в програмі нашої подорожі на Україну буде теж прогулька в Карпати. Та мила й пам'ятна прогулька відбулася 20 серпня. Ми виїхали раненько автобусом зі Львова й пустилися битим шляхом в напрямі Стрия. По дорозі ми минали містечка, села та хутори. Багато хат новозбудованих і вони далеко чепурніші ,як були колись давні хати. В садах дозрівали грушки та яблука, а перед хатами гарні квітники з різними квітами. Тут і там на горбі пишається гарна стилева церква. Годі лиш пізнати, чи в ній служать в неділі богослужби, чи вона замкнена й стоїть пусткою. В деяких місцях при дорозі тягнуться колгоспні пасовища, на яких пасеться расова худоба „голстейн". А тут і там при гостинці та при залізничому шляхові пасуть колгоспники свою приватну корову на мотузку. Видно, що для „приватних" корів пасовище недоступне. У зв'язку з тим оповідали нам ту історію, що трапилася учасникам попередної групи, що була тут перед нами. В тій групі був учитель з Канади, який вів розмову з міліціянтом. Міліціянт дуже вихвалював порядки в СССР і м.ін. сказав: „О! Я чув, що в Канаді велике безробіття, люди важко бідують і не мають з чого жити". А той учитель, довго не думаючи, відповів дуже дотепно: „Якщо б у нас в Канаді

(Закінчення на 8 стор.)

НАЙБІЛЬШОЇ ВАРТОСТІ
СПЕЦІЯЛЬНА ПОСИЛКА В УКРАЇНУ

ВПОВНІ ОПЛАЧЕНА ДОСТАВА ДАРОМ

Наші спеціяльні посилки представляють дуже велику вартість для ваших кревних та для вас

10 ХУСТИНОК НА ГОЛОВУ — $54.90
5 вовняних хустинок в малі або великі квіти або в турецькі взори і 5 шовкових хустинок, в дуже ярких кольорах (вартують прибл. 250 рублів)
ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ — $63.40

5 ВЕЛИКИХ ВОВНЯНИХ ХУСТОК — $96.00
величини 45 х 54 цалі з френзлями кругом в чудові квітисті взори (вартости прибл. 500 рублів)
ЛЕТУНСЬКОЮ ПОШТОЮ — $113.00

ШТУЧНЕ ФУТРО — $108.00
Дуже вартісний подарунок для ваших кревних. Замовляйте ці люксусові і теплі футра. Фантастичної вартості. Вибирайте мінка (гладкий або в пруги), кримка — ноги або кінська скіра (вартість прибл. 500 - 600 рублів)

СПЕЦІЯЛЬНА КОМБІНАЦІЯ $169.00
МАТЕРІЯЛИ НАЙКРАЩОЇ ЯКОСТІ НАДЗВИЧАЙНОЇ ВАРТОСТІ
3 ярди матеріялу на чоловічий зимовий плащ, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночий зимовий плащ, 100% вовна, 3½ ярда матеріялу на чоловічий одяг, 100% вовна, 3 ярди матеріялу на жіночу зумову сукенку, 100% вовна, 2 простирала на ліжко (подвійної ширини), 2 пошевки, 6 турецьких рушників (вартости прибл. 1500 рублів)

Маємо ще багато більше спеціяльних посилок з дуже вартісними товарами.

ЖАДАЙТЕ НАШИХ ДАРОВИХ КАТАЛОГІВ З ІЛЮСТРАЦІЯМИ

ЗАМОВЛЯЙТЕ ТЕПЕР
ЗАМОВЛЯЙТЕ ЛИШ ЧЕРЕЗ

INTERTRADE EXPRESS CORP.
125 East 23rd Street
Тел.: 982-1530
NEW YORK, N.Y. 10010

ДУЖЕ ВАЖНЕ
ВЖИВАНИЙ ОДЯГ

Ми є спеціялісти для поладнування ВІЛЬНИХ ВІД МИТА посилок із уживаним одягом та особистими речами для відвідувачів із СССР. Жадайте нашого спеціяльного бюлетеня.

Ми маємо 23-річний досвід в цьому бизнесі і ми маємо тисячі вдоволених костумерів

Санді Лейк, Ман.: – спомин про померлого брата

На цвинтарі в Орішківцях у часі похорону бл. п. Данила Балика

Пам'ятник на могилі бл. п. Якова і Анни Балик в Орішківцях. Недавно дістав я листа з Західної України, із села Орішківці, пов. Гусятин. В листі була прикра вістка, що помер мій брат Данило на 70-ому році свого трудолюбивого життя. Полишив він в глибокому смутку дружину та двоє дітей, які вже давно живуть у власних родинах. Усе своє життя пам'ятав він про Бога та годився з Божою волею. До самої смерти ходив він до церкви, хоч, як ішов, то мусів кілька разів сідати й відпочивати, бо мав важку задуху й дуже кашляв.

Похоронні відправи відслужив наш давний священик, що вже душпастирює на нашій парафії через 47 років. Називається він о. Литвинюк і має вже 85 років. Він є родом з Гадинковець, звідки походив покійний єпископ Преосв. Григорій Хомишин.

На один рік перед своєю смертю мій покійний брат поставив на могилі своїх батьків Якова та Анни гарний пам'ятник.

Мій брат був дуже доброго серця й нікому не пам'ятав ніякої провини. Завжди казав, що всім прощає, хто його скривдив й просив, щоб йому теж усі простили, якщо він комусь вчинив якусь кривду.

Останні роки перед смертю було йому прикро жити, але він мав щасливу смерть, бо говорив до самої смерти й попращався з усіми, перед відходом у вічність. Ще останнього

Пам'ятник на могилі бл. п. Баликів на цвинтарі в Орішківцях

вечора були в нього гості з Оттави, Онт. І. і М. Худобяки, родом з Орішковець, й вони увесь вечір згадували свої молоді роки. Вранці Худобяки виїхали до Канади, а по дорозі у Львові дістали телефон, що Данило помер.

Стефан Балик

З нагоди похорону брат п. Стефан Балик передав на „Українські Вісті" 10.00 дол. За жертву щиро дякуємо, а покійному Данилові вічна пам'ять.

Styles Denture Clinic
C. H. STYLES,
Certified Dental Mechanic
206 McLeod Bldg. — 424-9645
10128 - 100 St., Edmonton

МОЇ КАНАДСЬКІ ШЛЯХИ

ЧОМУ НЕ ДУМАЄМО ЗАЗДАЛЕГІДЬ?

В. ГАВРИШ

(Закінчення з попереднього числа)

Майк до мене заходив опісля дуже часто, але на вечерю я вже його більше не просив. Одного дня вранці прийшов він до мого бюра й каже мені: „Василю! Я хочу тобі дати свою фарму і всі гроші, які я маю в банку, але маєш мене додержати в себе до моєї смерти. Майк був малого росту, сухий як наша стара верба, досить знищений, бо він ані по людськи не жив, ані не з'їв ніякої людської страви. От так, як по капарськи жив, так по капарськи й харчувався. Я собі подумав, що може дійсно було би добре взяти Майка на старість, бо він й так дуже довго не потягне, а має гарну фарму ще й гроші в банку, отже то оплатилося би. Але я не сам господарю в хаті, але маю ще й дружину, яка буде мати з ним багато більше до діла, як я. Прийшов я до дому й кажу своїй дружині, що Майк звернувся до мене з такою пропозицією. Моя дружина, як те вчула, наробила крику ,загрозила мені, що, якщо я візьму Майка до хати, то вона забирається з хати й залишає мене самого з Майком. „Не хочу його грошей і не хочу бачити Майка" — сказала мені жінка й то дуже гостро. „І не важся мені його ще колинебудь приводити на вечерю" — докінчила нашу розмову жінка. Я став опісля сам думати над тою справою й прийшов до переконання, що моя дружина таки має рацію. Майк може жити ще й довгі роки, а ми будемо з ним мучитися за тих пару долярів, що він нам лишить. Я сказав Майкові, що моя дружина ще не рішилася,

(закінчення на 8 стор.)

Редісон, Саск.

ПОХОРОН БЛ. П. АНАСТАЗІЇ ПІДВЕРБЕЦЬКОЇ

У понеділок, 30 серпня 1971 р. померла Анастазія Підвербецька в лікарні в Саскатуні в 79-ому році життя. Анастазія, роджена

бл. п. А. Підвербецької

в Україні, прибула до Канади в 1910 р. до Редісон і тут вийшла заміж в 1916 р. Спершу працювали обоє з чоловіком на фармі в Вітковi, а в 1920 р. вернулись назад до Редісон, поширили свою господарку тяжко горюючи на навій землі, як і всі українські піонери. Підчас будови української католицької церкви допомагала в її будові, була членкою ЛУКЖ і виховувала своїх 9 дітей в релігійному дусі. Свою любу маму оплакують 2 доні: Марія Бандур в Редісон і п-ні Анна Мартинович в Едмонтоні та 7 синів: Іван у Борден, Микола в околиці Спірс, Василь у Вегревил, Михайло, Андрій, Семен і Володимир у Редісон, 27 внуків, 8 правнуків та один брат Андрій Кохан в Україні.

Похоронні Богослуження відправив о. Бачинський в церкві Редісон, що її заповнили діти з внуками і правнуками, рідні і сусіди, які прийшли віддати Покійній останню прислугу. Покійну поховали на місцевому цвинтарі біля її мужа Теодора, який помер три роки тому. З нагоди похорону своєї Мами діти склали 30 дол. на Церкву в Редісон, а учасники склали 14 дол. на „УВісті" підчас поминального обіду. За жертву складаємо дітям та учасникам щиру подяку, а бл. п. Анастазії канадська земля, на якій вона важко працювала, нехай буде легкою. В. Їй П.

П. Гунчак

ПОДЯКА

Залишені в глибокому смутку складаємо сердечну подяку о. Бачинському за похоронні Богослуження, дякам п. М. Буракові і п. Петрові Харкові за гарний спів, приятелям за св. Служби Божі, паням з ЛУКЖ за поминальний обід, усім учасникам похоронів за послідну прислугу нашій дорогій Мамі, душу якої нехай Господь оселить у своїй вічній оселі, а Вас усіх нагородить своїми ласками.

**Діти
з внуками і правнуками**

ПОДЯКА

Волею Всемогучого Творця, бо в винограднику Христовому працював ціле своє життя, перенісся у вічність і відійшов від нас наш найдорожчий і улюблений Муж, батько, брат, дідуньо і Кузин, бл. пам'яті о. радник Никола Будз, нар. 24 травня 1899 р. в Сторонці Путилові на Буковині, упок. 20 січня 1972 р., син Якова і Анни з Нікосевичів, учасник визвольних змагань в армії УНР, парох Вонди та найближчий співробітник Преосвященного Кир Андрея Роборецького — Владики Саскатунської Єпархії в Канаді.

Священичі похоронні відправи почались у неділю, 23 січня о год. 7-ій вечором в катедрі св. Юра в Саскатуні, якими проводив о. В. Фляк в присутності найближчої родини покійного та понад 600 вірних саскатунської єпархії. Проповідь виголосив о. прелат І. Олійник.

В понеділок, 24 січня, при заповненій катедрі, о год. 9-ій рано Преосвящ. Кир Андрей, в асисті о. ігумена Н. Кучмяка ЧНІ та о. Л. Рамача, відправив Архиєрейську Службу Божу за спокій душі покійного о. Николи. Дияконували о. ректор Ворона та о. М. Пилипчук. До Служби Божої співали всі приявні священики та вірні під проводом о. В. Фляка. По Євангелії о. прелат О. Пасічняк говорив про життя та душпастирську шпрацю покійного. О. прелат І. Олійник, склавши співчуття родині, прощав покійного на вічний спочинок в імені вірних із Вонди, Принс Алберт, Ланівці, Прудгом, Саскатуну та в імені присутніх оо. парохів: Б. Бачинського, А. Хорунжого, В. Фляка, Р. Гоменка, В. Івашка, І. Кибиляка, В. Корби ЧНІ, В. Костюка, П. Криворучки, К. Кухарика, Я. Ляшкевича, А. Музики, Г. Миколова, Л. Ратушняка, Д. Сайка, М. Шевчука, Е. Тремблея, В. Василишина і М. Перетятка. Присутніми на Архиєр. Службі Божій також були: римо-кат. єпископ Мегоні зі Саскатуну та монс. И. Робінсон.

Владика Кир Андрей з великим жалем прощав покійного о. Николу, свого дорадника за останніх десять років та найстаршого у священичій службі, того, що 45 років свого трудолюбивого життя посвятив праці у Христовому винограднику. Після похоронних відправ зложено тіло до гробу на католицькому цвинтарі в Саскатуні.

* * *

Не маючи змоги подякувати всім особисто, ми складаємо цією дорогою нашу найсердечнішу подяку й спасибі за зворушливу щедрість духа, щирі вияви співчуття, жертвенність власного часу і поміч та розраду — доброту і милість, що супроваджали нас в тих хвилинах чорної туги й смутку та влегшили нам нести наш хрест.

В особливший спосіб молимо Всевишнього, щоб винагородив Владику Андрея за Його опіку та батьківське серце до Покійного, безперервне турбування за життя станом його здоров'я, за особистий майже річний постійний зв'язок з родиною, проповідь в катедрі підчас Архиєр. Служби Божої, за теплі слова розради й пам'ять в часі похоронного обіду та за гостинність для присутніх членів родини у власній резиденції.

Високопреподобних Отців безпосередних учасників похоронних відправ та оо. промовців підчас них, нехай Милосердний Господь має у Своїй опіці, бо їхні молитви і слова несли розраду рідні і вірним та були милі Господеві.

Ексцеленція Я. Мегоні, монс. П. Робінсонові та всім присутнім Високопреподобним і Всечесним Отцям парохам Саскатунської Єпархії за віддання останньої прислуги о. Николі — нехай Мати Божа винагородить їх сторицею.

Отцеві дияконові С. Куривчакові — наша найсердечніша подяка за синівське ставлення до о. Николи ще за його життя, полагодження похоронних справ, постійні взаємини з родиною перед, вчасі й після похоронів. Нехай милість і добрість супроводять о. диякона Степана всі дні його життя, а Милосердний Господь і Матінка Божа зберігають його у своїй повсякчасній опіці.

Дякуємо: — Паням з ЛУКЖ Канади за приготування поминального обіду; — всім учасникам похоронних відправ, головно ж тим, що приїхали з далеких околиць; — Сестрам Служебницям, приятелям, парафіянам, лікареві і всім тим, що відвідували Покійного та в якийнебудь спосіб старалися злагіднити його терпіння відвідуючи його, та за всі вияви християнської любови ближнього до нього; — всім жертводавцям на Служби Божі, єпархіяльну пресу та інші добродійні цілі.

Наша вдячність панам Н. Магир з Вонди та І. Куриш зі Смате за прощальні слова в імені парафіян, зокрема п. П. Колишір за теплі слова — пам'ять від земляків зі Старих Кут.

Ми молимо Всевишнього, щоб благословив дім пані Катерини Гнатюк і дім спорідненої нам Параскевії Будз, бо вони прийняли нас до своїх гостинних хат; за їх жертви й вияви справжньої любови до нас, особливо ж до Покійного аж до останнього його віддиху, коли словами до кузинки Парані: — „я вже пішов" — замкнув за собою сторінку життя тогочасного світу.

Всім, що листовно, особисто і громадно — з'єднані підчас панахид і Служб Божих в Канаді і Америці, друзям, приятелям і далеким рідним розкиненим по світі — наше щире українське СПАСИБІ.

Казимира — вдова; Мирослава — дочка з чол. О. Галан ЗДА; Ірина — дочка з чол. М. Мигаль, ЗДА і внуки: Лариса, Наталя, Андрій; Рома — внука з чол. І. Лоско, ЗДА; Евстахія — сестра в Румунії; Параскевія — кузинка, Саскатун, Канада; Ближча і дальша родина в Америці, Канаді, Румунії, Україні.

Померли

Ярослав Степанович КУШНІР

В суботу, 15 січня ц.р. помер на удар серця в Бродах Ярослав Степанович Кушнір, професор математики і фізики університету ім. І. Франка у Львові. Як воїн визвольних змагань з батьком Степаном, військовим суддею УГА був в'язнем концентраційного табору Кожухова б. Москви, де загинув батько і багато старшин УГА на чолі з начальним командантом ген. О. Микиткою в 1920-их роках. Цю трагічну подію описав адв. Максимчук у книжці п.н. „Кожухів", що появилась накладом В-ва „Червона Калина". Похований на Личаківському цвинтарі у Львові в гробівці дружини Ірини, з дому Зарицької. В. Й. П.

УВАГА! УВАГА! НОВА АДРЕСА!

ФУТРА

ВЕЛИКИЙ ВИПРОДАЖ ФУТЕР, ЖАКЕТІВ ШАЙОК ТА КОВНІРІВ

35% ЗНИЖКИ

Persian Lamb, Mouton Lamb, China Mink, Hudson Seal, Squirrel, Muskrat & French Seal Coats & Jackets. Caps, Collars & Muffs. REPAIRING, REMODELLING & RELINING

Пишіть за інформаціями, або зайдіть особисто до:

DOMINION FURRIERS

10012 - 101A Ave., (Rear) Edmonton, Alberta
напроти McLeod Building
Phone: 422-4386 Res.: 455-3229
А. Колодка, власник

КОНКУРС
на найкращу українську писанку

–НАГОРОДИ–

1.: $40.00
2.: $30.00
3.: $20.00
4.: $15.00
5.: $10.00
П'ять дальших нагород по $5.00 (кожна)

Відділ для молоді (до 18 років)
1.: $20.00
2.: $15.00
3.: $10.00
Три дальших нагород по $5.00 (кожна)

Під увагу братиметься традиційний орнамент і кольорит.

Вистава надісланих писанок і вислід конкурсу відбудеться під час річного чаю Другого відділу „Доброї волі", **19 березня, 1972 в год. 2** попол. в залі Українського Народнього Дому, 9620 - 109 Аве., в Едмонтоні.

Писанки будемо приймати до першої години пополудні 18 березня, 1972.

Прислані на контест писанки залишаються власністю організації, що переводить конкурс.

Висилаючи писанку на кункурс виповніть цю форму:

Name ....
Address ....
....

**Всі посилки писанок на контест шліть на адресу:
PYSANKA CONTEST, 10967 - 97 Street, Edmonton 17, Alta**

Стримайте свербіння — прочистьте скіру!

Пощо безномічно крутитися і переносити тортури свербіння?

Elik's масть на екзему ч. 5

показалося успішною в багатьох тисячах випадків зовнішнього **поіритування скіри,** особливо при:
екземі
псоріязіс
рінґворм
отруйному блющеві
атлетичній стопі
та в багатьох других скірних висипках.

Її лагідні складники приносять полегшу при поіритованій і зачервоненій скірі, помагаючи самій природі вилікувати недомагання скіри.

Ціни: $2.50, $3.50, $11.00

Ч. 5 здержить навіть найбільш докучливе свербіння майже відразу — скіра гоїться скоро.

ELIK'S PRESCRIPTION DRUG STORE
Dept. UN
222-20 St. W., Saskatoon, Saskatchewan

ЗАМОВЛЯЙТЕ
НОВІ ПОЛОТНА ДО ВИШИВАННЯ
Імпортовані льняні полотна різної якости та ширини
Панами — Канви — Д.М.Ц. нитки — Кольорові тканини під гобелен — Взори до вишивання
ЗРАЗКИ ТА ЦІННИК ВИСИЛАЄМО БЕЗПЛАТНО.
ПИШІТЬ НА АДРЕСУ:
**WOMAN'S HANDICRAFTS
PAUL'S MUSIC & BOOK SUPPLY,
306-20th Street West, Saskatoon, Sask. Canada**

emergency!

НЕБЕЗПЕКА!

Припадкове отруєння може статися в кожному домі.

В кожному албертському загальному шпиталі встановлено осередок для лікування затруєнь. Познайомтесь заздалегідь з телефоном вашого лікаря та місцевого шпиталю. Вони допоможуть вам установити, чи якась речовина є отруйна й що треба в даному випадкові зробити.

У випадках затруєння затямте таке: ви **мусите** бути в спроможности устійнити, що то за речовина, щоб можна було її лікувати. І **завжди** старайтеся дістати негайно лікаря.

Посвятіть хвилину й подумайте, які отруйні речовини є в вашому домі.

Зробіть усе можливе, щоб запобігти припадковому отруєнню.

Alberta